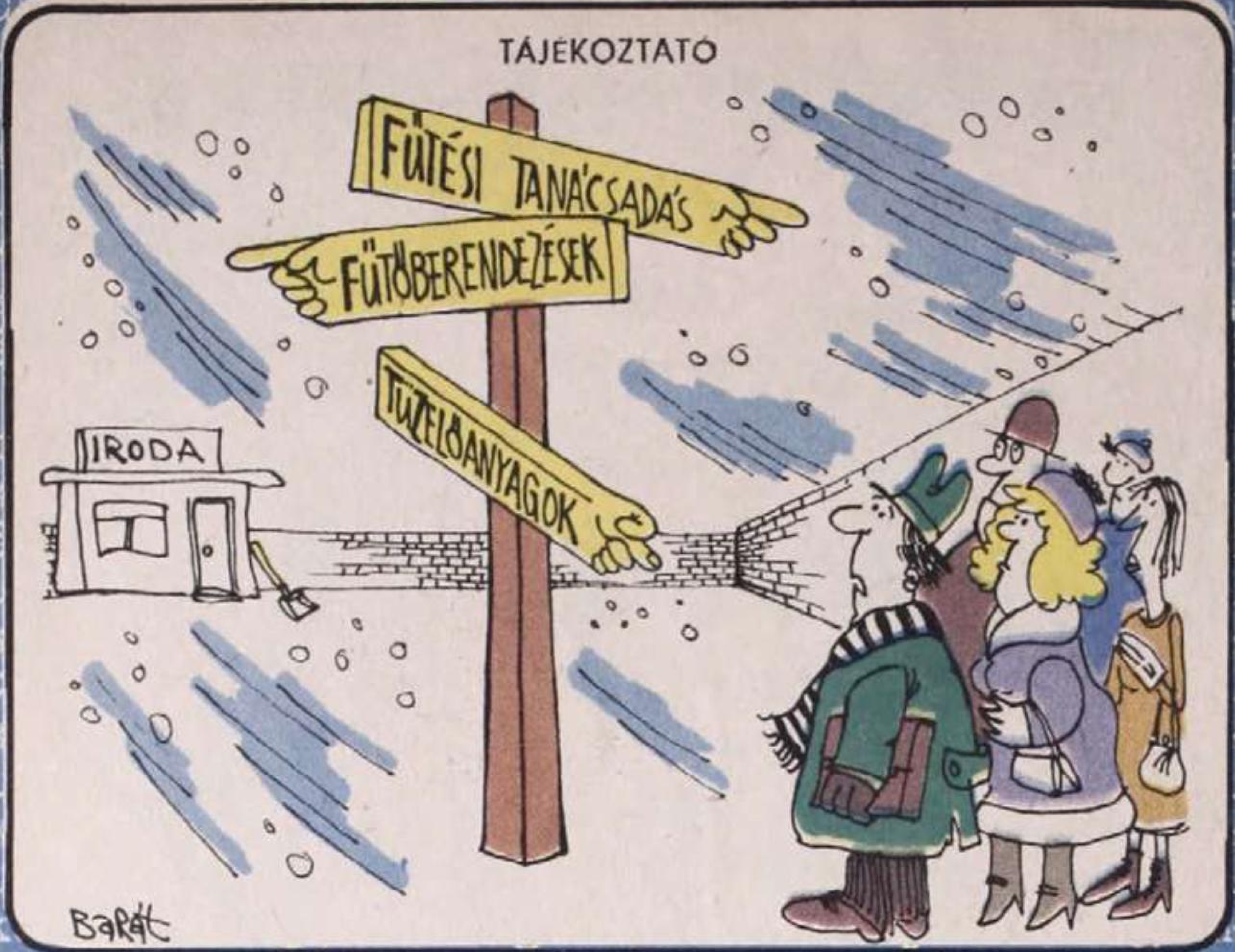
40. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM
Ára: 3,– Ft
Ludas Matyi
1984. NOVEMBER 29.

Hegedűs István rajza

– Ezt Kanadából hozta a fiam födémtámasztónak!

mondjuk a magunkét

Tiborc idézése

Az alábbiakban váltva idézek majd egy hozzám írt olvasói levélből, valamint egy klasszikus magyar drámából. A klasszikust külön záró- és idézőjelbe rakom, nehogy bárki összetévessze a kettőt, bár – ismervén közműveltségünk igen magas fokát – ezt még feltételezni is barbárság.

„A férjemtől két éve külön élek, én nevelem a két gyermekünket rossz anyagi körülmények között. (*„Időm eljárt jaj s panasz közt.”*) Mivel a férjem nem dolgozik, nem fizet gyermektartást. (*„Míg tűrhetém, tűrtem, becsületesen.”*) Azt tanácsolták, kérjem a bíróságtól, előlegezze meg számomra a gyermektartást. (*„Ha szorongat a szegénység, a pokolt nem féljük.”*) A kérvényt elfogadták, majd kiküldtek egy végrehajtót, hogy az elmaradt gyermektartás fejében lefoglalják a férjem ingóságait. Az eljárás távollétemben folyt le. Egy hónap múlva jött a felszólítás, hogy ha férjem nem fizeti meg az elmaradt gyermektartást, elárverezik a foglalási jegyzőkönyvben szereplő tárgyakat. (*„Minek is becsület emberek között!”*) Bementem a végrehajtóhoz, s megmondtam, amit el akar árverezni az mind az enyém, mert a férjem rég elvitte a saját holmijait. Feljegyezte panaszaimat (*„... egy törvénytudó felírja a panaszt, ki írja fel keserves könynyeinket...?*) és megszüntette az eljárást. Februártól fizetni kezdték az állam által megelőlegezett gyermektartást, havi ezer forintot. Majd októberben kaptam egy értesítést, miszerint november 5-én ingóárverést rendeznek a lakásomban. Mentem megint a végrehajtóhoz, kérdeztem, miért kezdik újból, mikor egyszer már megszüntették az eljárást? Azt mondták, ezt el kell tűrnöm (*„Tűrj békességgel, ezt papolta az apáturunk is sokszor...”*), mert akkor csak a nekem elmaradt gyermektartásról volt szó, de most az állam szeretné visszakapni az általa megelőlegezett pénzt. Megtörtént az árverés és csak azért nem vittek el mindent, mert nem volt vevő, de zárlat alatt vannak a tárgyaim. Vagyis azért, mert az uram nem fizet (*„nekünk pedig nincs egy jó köntösünk”*), és nem tudják behajtani rajta a tartozást, elviszik a gyermekeimtől mindent amire szükségünk van és maradunk az üres lakásban...” (*„Teknéntenél csak egyszer házamba – élve látnád a panaszt”*).

Kedves Asszonyom! Gondosan elolvastam levelét (*„Esmérni kell az élhetetlenek sorsát, minek előtte megtudhassuk szánni is.”*) és arra a megállapításra jutottam, hogy ön feleslegesen terhelte, zaklatta a hatóságokat ügyével, bajával, pedig van azoknak elég gondja anélkül is. Hát nem egyszerűbb lett volna, ha kérvényezés és törvénykezés helyett ön adogatja el apránként a bútorait, holmijait, s abból fedezi gyermekei tartását? A végeredmény így is, úgy is azonos. (*„Munkálkodó légy, nem panaszkodó.”*)

Lehet, hogy akkor meg volt férje fogta volna perbe, s önön be is tudták volna hajtani a büntetést, merthogy ön dolgozik?! Várjon, keresek erre is rögtön egy idézetet.

Nem, sajnos, erre már idézetet sem találok...

Radványi Barna

Spórolósak

Miután azon kiváltságosok közé tartozom, akik gyakran élvezhetik az országutakon az őszi köd minden áldását, úgy érzem, nem foszthatom meg az olvasókat attól az örömtől, hogy bejelentsem: a magyar autósok egy része kifejezetten takarékos ember.

Mivel spórolnak a ködben e derék autósok? Természetesen a világítással. Magánstatisztikám szerint egy-egy 300 kilométeres úton ezek a homályból rinocéroszként előbukkanó gépjárművezetők megtakarítanak 0,2–0,5 fillért, attól függően, hogy mennyibe kerültek az izzók. Ha százezer autós nem világít az már 200–500 forint, amiből a népgazdaság vehet magának autós matricákat, rókafarkat és kabalababákat. Mert ezek a világítással ellentétben nélkülözhetetlen kellékei a ködös időben való autózásnak.

Azt hiszem azt senki nem vitatja, hogy mennyivel kulturáltabb egy autó, ha tele van matricákkal. Ezek szövege igen változatos, most csak néhány példát említenék: super sport special, rallye sport, Monte-Carlo, Indianapolis, Semperit, Niki Lauda, Motörhead stb. Érdekes, hogy Praha, Bucuresti, Mezőkovácsháza, Vasedény, Kiss Dezső, Kaláka együttes feliratú matricákat még nem láttam, na de ez nem is érdekes. A rókafarkak és a kabalababák pedig akkor igazán jók, ha a belső visszapillantó tükörre vannak felakasztva, s zavarják a kilátást.

Elnézést a kis kitérőért, csak hát a ködös utak mentén sok ilyen autót is láttam az árokban a gyári szabványtól némileg eltérő karosszériával. Többük tulajdonosa felháborodva mesélte, hogy mit sem sejtve ment az úton, amikor belerohantak. Igaz, a világítást nem használták, de akkor is! Szabad így elbánni egy takarékos emberrel?

Megint mások azért nem kapcsolják be a világítást, mert vakon bíznak szerencséjükben, s hozzátehetem, hogy erre van bizonyos alapjuk is. Mert hogy is szól a mondás? Csak a bolondnak van szerencséje. Egyértelmű a dolog.

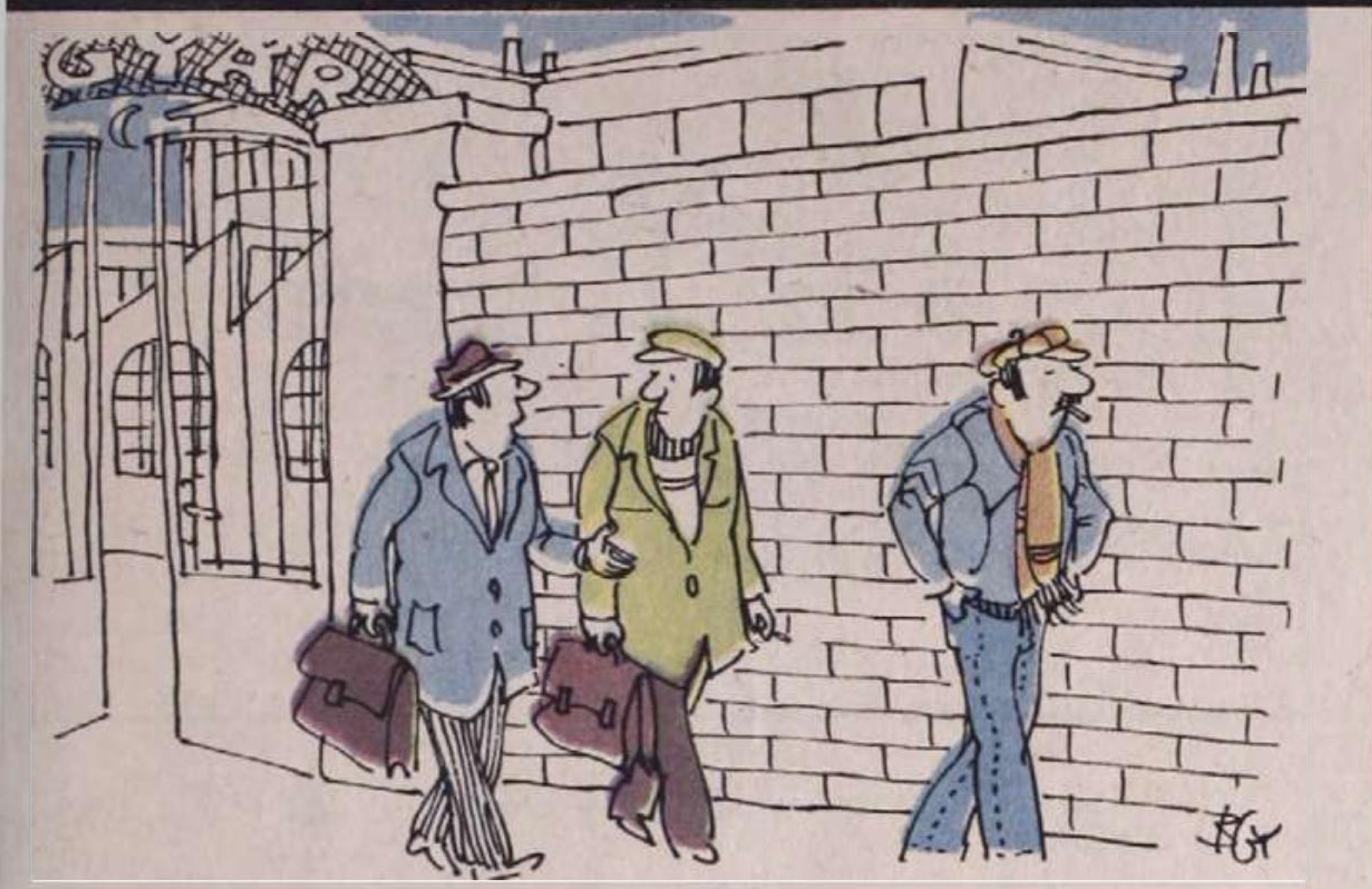
Vezda János

– A pesti műjégpályára akarnak bejutni, azért állnak sorba...

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

– Nem lehetett könnyű kiharcolni a szakszervezettől, hogy naponta késő estig dolgozhassunk!

BARÁTI IMPORT

– Pénzt adtál érte vagy cserélted?

– Aztán majd egyszer mi építünk magunknak kalákában egy társasházat!

– Csináltasd meg végre a tévét, mert már egy hete nem tudom, miről mi a véleményem!

fal

Én egy percig sem állítom, hogy az a két kőműves talpig becsületes ember, de az sem vitás, hogy esetük sokakat elgondolkodtatott. Arról a két kőművesről van szó, akik az egyik IKV-lakás tatarozása közben egy befalazott kazettát találtak, s a ládikóban tengernyi kincset. A lakás bérlői már régen elhunytak, és ezzel éltek vissza a mi kőműveseink.

Ellentétben az ország összes többi kőművesével, akik — nem vitás — rögtön beszolgáltatták volna a kincseket, ez a két mester fogta azt a kazettát a rengeteg ékszerrel és eladta a bizományinak. Majd' egymilliót kaptak érte, de ez még nem jogerős.

A bizományiban természetesen nem kérdezték — egy idő óta már nem kérdezik! — hogy: ugyan honnan vettétek, ti két derék kőművesek azt a láda aranyat, hanem a becsüsök ismét közömbösen konstatálták, hogy: no, lám, megint milyen szép nyereségrészesedést fizetett az IKV. A kőművesek persze lebuktak, s most a bíróság előtt felelnek tetteikért, és a súlyos büntetés nyilvánvalóan találkozik majd a közvélemény értékítéletével is.

De ez a fal-sztori, legalábbis környezetemben, nem múlt el nyomtalanul. Egy régi nagy IKV-bérházban lakom, ami befalazott ládikók vonatkozásában nyilván egy kincsesbánya — legalábbis erre következtetek a lakók magatartásából. Napok óta nincs otthon maradásom, mert a szomszédok egész éjjel és egész nap a falukat kopogtatják, és kincs után kutatnak. Nyilván azért, hogy az így fellelt gazdátlan javakat azonnal beszolgáltassák.

A szomszédom például kutatóárkot vés a falba, a nappalija már olyan, mint egy ősi inka városról készült légifelvétel. Sipek a földszinten más módszert dolgozott ki, ő a véső fanyelével kopogtatja át a falakat, és a visszaverődő hanghullámokat egy kiérdemesült orvosi sztetoszkóppal fogja fel. Rozsnyai doktor a harmadikról gyakran jár külföldre, hozott is legutóbb egy szuper digitális aknakereső műszert, és azzal pásztázza a falakat. Tálas úr a földszintről, akinek csőrepedés volt a fürdőszobájában, nem engedte be az IKV-sokat, inkább maga bontotta ki a falat, és leukoplaszttal ragasztotta be a lukas főnyomócsövet, nehogy risztelnie kelljen a mesterekkel. Karakas, a negyedik emeleti fogorvos felfüggesztette magánpraxisát, rendelőjében lebontotta a csempét, és röntgenkészülékkel vizsgálja a falakat.

Valamelyik nap az egyik veszteséges vállalatunk főkönyvelőjénél jártam, és meglepett, hogy a gazdasági vezető milyen optimista. Csak nekem, mint avatott szeműnek tűnt fel, hogy a főkönyvelő zakója egy kissé téglaporos volt...

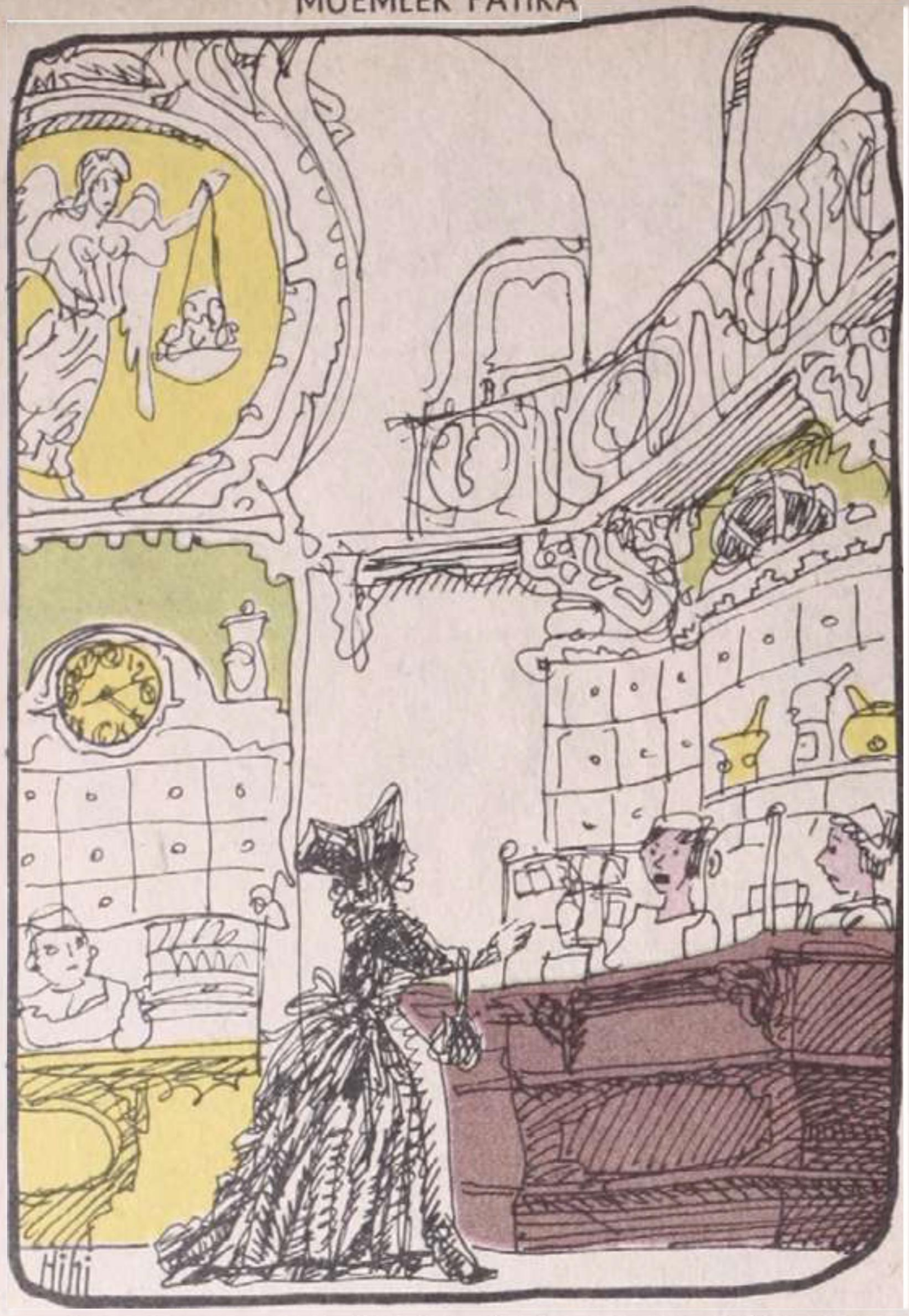
Mi a nejemmel egyébként jókat mulatunk a botcsinálta kincskeresőkön, de nekünk is az ajkunkra fagyott a mosoly, amikor tegnap meghozták a gáz- és villanyszámlánkat. Nincs mese, este, mikor a gyerekek már elaludtak, én is rongyot csavartam a kalapácsomra...

Trunkó Barnabás

Újabb határozatok lakásügyben. Kommentárunk:

LAKJUNK RENDELETBEN! BEKÖLTÖZHETŐ PARAGRAFUSOK AZ ORSZÁG MINDEN PONTJÁN!

MÜEMLEK PATIKA

– Megint itt van a néni és múmiaport meg bálnaolajat kér...

FEJLŐDIK FERIHEGY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Szeretnék venni egy jó ébresztőórát — lép oda a vevő az eladóhoz.

— Ó, most éppen van egy olyan nálunk, amilyet ön keres — mondja az eladó. — Tessék, itt van! Ez először csörög. Ha erre nem ébred fel, akkor felbőg egy sziréna, azután ágyúlövés hallatszik. Ha még ezután sem ébred fel, akkor hideg vízsugár fröcsköli le önt. És csak ezután hívja fel a főnökét, és bejelenti, hogy ön megbetegedett.

SZILÁNKOK

MEGOLDÁS

— Beázott a lakásomban a mennyezet.
— Megjavították?
— Nem, de egy vödörből vízzel körbeöntöztem a falakat, hogy egyszínű legyen a szoba.

JAVASLAT

A nyugdíjkorhatárt egyénenként szabják meg. Hiszen valaki már 20 éves korában is lehet aggastyán.

GYUFA

— 1980-ban kölcsönkértem tőled egy doboz gyufát. Csak azért jöttem, hogy megmondjam, egyelőre nem tudom megadni.

SOS

— Segítség! Segítség!
— Itt vagyok. Mi történt, uram?
— Az előbb megtámadtam ezt az embert, de egyedül sajnos nem bírok vele...

TERVEZGETÉS

A menyasszony édesapja polgári, az édesanyja templomi esküvőt szeretett volna. A vőlegény semmilyet.

ESZPRESSZÓBAN

— Kérek negyven üveg sört.
— Csak?
— Ma nem várok társaságot.

HOLDKÓROS

— Ha már holdtöltekor fent mászkál a háztetőn, hozza rendbe a meglazult cserepeket!

ÉDESSZÁJÚ

— Hány cukorral parancsolja a kávét?
— Negyvennéggyel. Kávét nem kérek hozzá.

BOSSZÚ

A bíró annyira unta már az eseménytelen futballmeccset, hogy ő rúgott egy védhetetlen gólt.

FIZETÉS

— Duplájára emelték a fizetésemet, úgy hogy még mindig alig keresek valamit.

KARRIER

— A lányom színésznő.
— Mit játszik most a kedves lánya?
— Elégedetlen tömeget.

ÖNKISZOLGÁLÓ ÜZLETBEN

— Adhattam volna több borravalót is magamnak.

JELLEMZÉS

— Nálunk az igazgatónk vásárolja meg a dolgozóknak a tízóraít. Ez a leghasznosabb tevékenysége.

Galambos Szilveszter

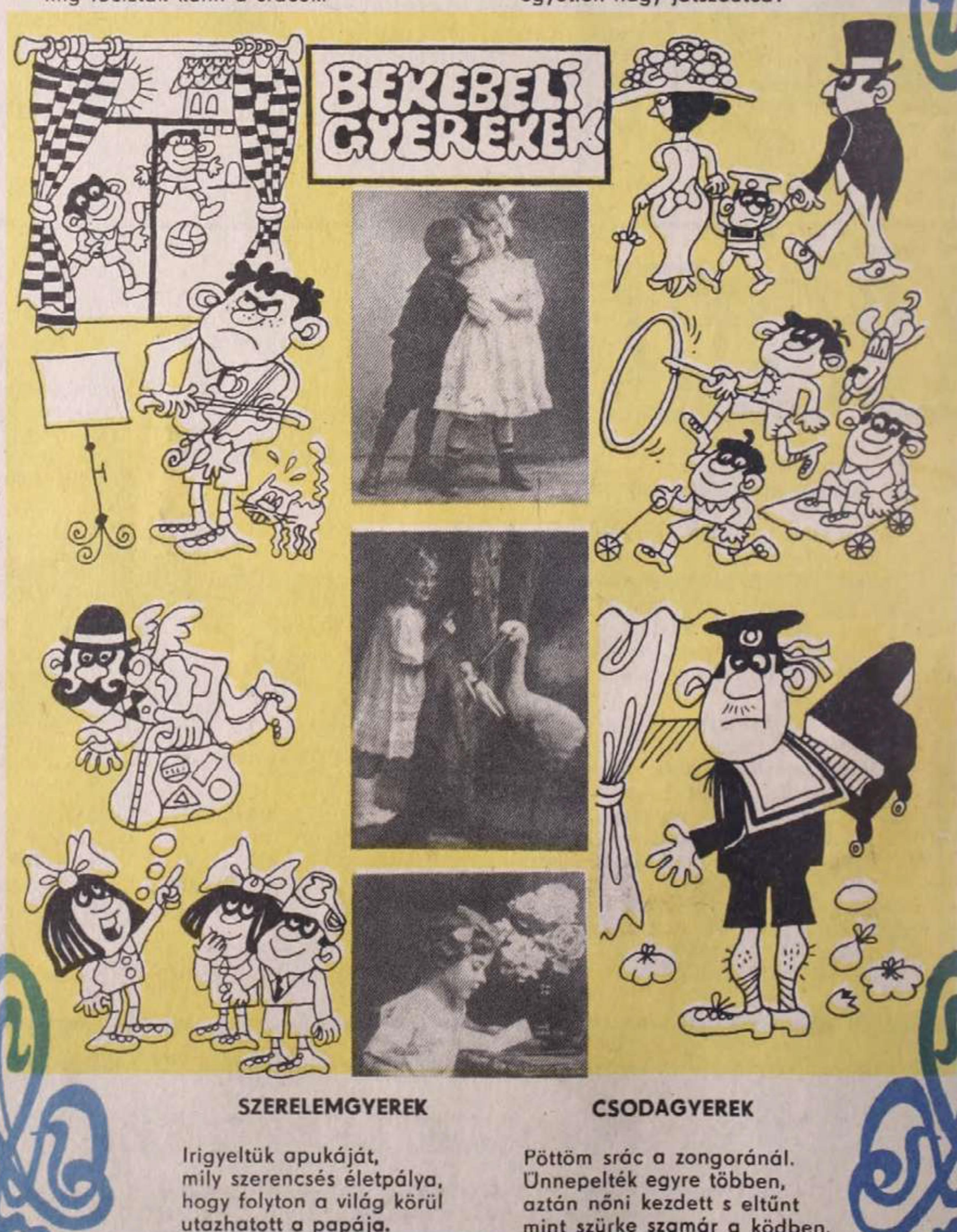
Emlékszik még?

ÚRIGYEREK

Kisandított az ablakon...
A lelkében düh meg átok
és cincogott búsan tovább,
míg fociztak künn a srácok.

UTCAGYEREK

Öten laktak egy szobában,
toldott-foldott minden cucca,
de a csendes szép Budapest
egyetlen nagy játszóutca!

SZERELEMGYEREK

Irigyeltük apukáját,
mily szerencsés életpálya,
hogy folyton a világ körül
utazhatott a papája.

CSODAGYEREK

Pöttöm srác a zongoránál.
Ünnepelték egyre többen,
aztán nőni kezdett s eltűnt
mint szürke szamár a ködben.

Fülöp György rajzai

R. M.

Nemrégiben a kezembe került egy összesítés szerzői jogdíjakról, a lista végén feltűnt egy név: Rákosi Mátyás 16 forint 30 fillér. Elgondolkoztam: miért kaphatta, melyik írásából közölhettek részletet? Talán a Kistenyésztők Lapja figyelmeztette olvasóit, hogy ne egyék meg ma a holnap aranytojást tojó tyúkot?

Idestova nemzeti sportjaink közé tartozik a célbarúgás döglött oroszlánokra, a mai filmekben több Rákosi-képmás tűnik fel, mint 1950-ben, csodálom, hogy valamelyik élelmes kisiparos még nem állt rá a Rákosi-mellszobrok gyártására. Nem kívánok én is csatlakozni ehhez a népes táborhoz, de a következő két történetet talán el lehet mesélni.

1

1948-ban a két munkáspárt egyesülése alkalmából nagygyűlésre készültek Budapesten. Az egész teret egyetlen szószékké és nézőtérré változtatták. Mikor a munka elkészült, egy komor férfi mindent végigellenőrzött, a tribünön sokáig méricskélt, aztán magához intette a közreműködő iparosok vezetőjét:

— Ezen a helyen bontsák meg a deszkapadlót és emeljék meg tíz centivel.

— Miért?

— Kuss! — mondta a barátságos ellenőr.

Az ellenőr akkor is ott állt, mikor a két munkáspárt vezetői felvonultak a tribünre:

— Oda szíveskedjék Rákosi elvtárs! — és a megemelt részre mutatott.

A távolabb állók csak annyit láthattak, hogy Rákosi Mátyás egy fél fejjel magasabb minden más kommunista és szociáldemokrata vezetőnél, mintha a Sors így kívánna rámutatni, hogy ki legyen az elsők között is a legelső.

Az illető rendező nem lehetett megelégedve a neki jutó elismeréssel, mert 1956-ban mikor a Vezér csillaga már lefelé áldozott, felkereste a vetélytársakat:

— Mi volna, ha a tribünön, épp a mikrofon előtt lemélyítenénk azt a helyet, ahová Rákosinak lépnie kell majd? !

Íróban is van olyan, hogy egész életében végig egy ötletet variál.

2

Bálint bácsi, az egykori vöröskatona, aki Rákosival együtt töltötte el a Tanácsköztársaság napjait, a fehér terror idején Jugoszláviába menekült, aztán megnősült és végleg le is telepedett ott.

A „láncos kutya" időszakban Bálint bácsi hosszú évekig nem juthatott haza, csak az idők megenyhültével látogatott el Pestre, ahol régi ismerősei sorában Rákosival is összetalálkozott. Rákosi a Tanácsköztársaság harcaira terelte a szót, elmondta, hogy milyen stratégiával, milyen személyes önfeláldozással nyerte meg a salgótarjáni csatát. Bálint bácsi rágyújtott egy szivarra és elgondolkozva karikába fújta ki a füstöt:

— De csak délután!

— Mi az, hogy „de csak délután?"

— Mert a csata napján délelőtt együtt ültünk benn a szerkesztőségben. Lehet, hogy megnyerted a salgótarjáni csatát, de csak délután, Matyi!

Moldova György

MINDENT EGY HELYEN

GYORS TÁJÉKOZTATÁS

— 44 éves korában tragikus hirtelenséggel elhunyt Zrínyi Miklós költő, hadvezér és politikus...

— Ön látta a gyilkosságot? — kérdi a bíró a tanútól.

— A gyilkosságot nem láttam, de rengeteg gyanús körülményt tapasztaltam.

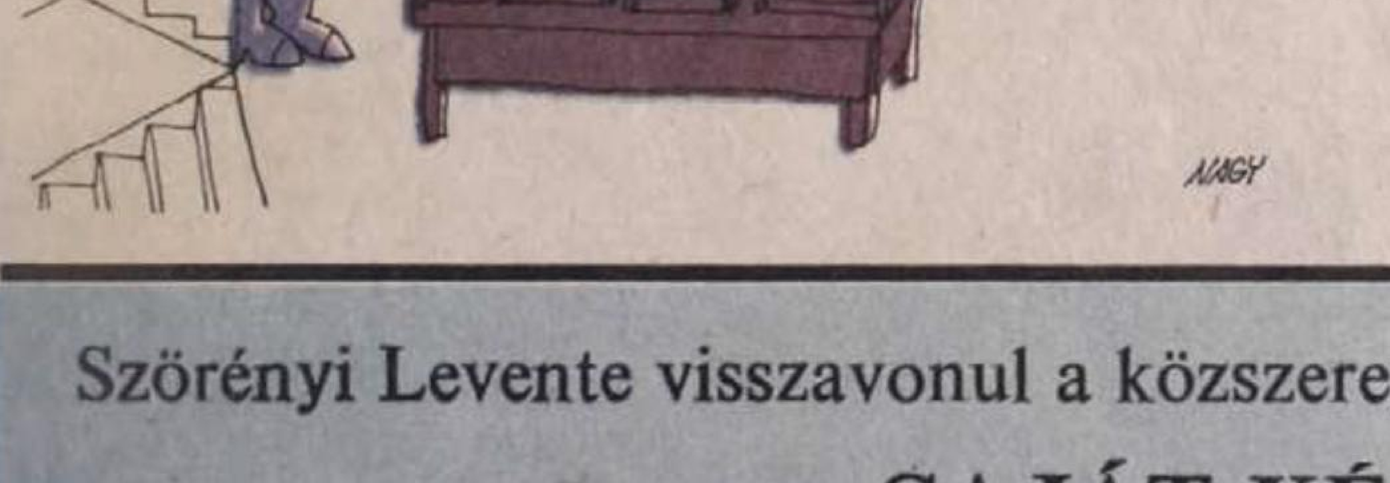
— Éspedig?

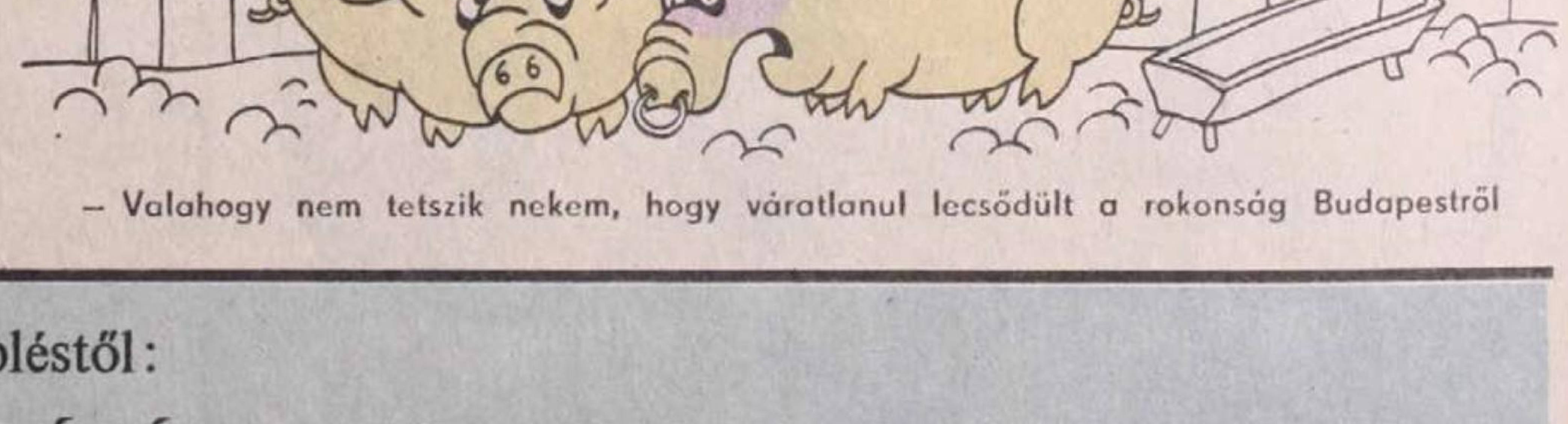
— Láttam egy férfit, akinek puska volt a kezében, a puskával megcélzott egy másik férfit, kisvártatva lövés dörrent, majd a célba vett férfi összeesett.

— És? — kérdi a bíró. Mire a tanú:

— Más gyanús körülmény nem volt.

ÉLELMES TELEKTULAJDONOS

— Valahogy nem tetszik nekem, hogy váratlanul lecsődült a rokonság Budapestről

Szörényi Levente visszavonul a közszerepléstől:

SAJÁT KÉRÉSÉRE FELMENTETTE ÉS MÁS FONTOS BEOSZTÁSBA HELYEZTE MAGÁT

DARVAS SZILÁRD:

UTAZÁS A HUMORISTA KÖRÜL

Az volna ideális dolog, ha író csak ellenállhatatlan lelki kényszer hatása alatt nyúlna a tollhoz vagy az írógéphez, csak akkor írna, ha valóban úgy érzené, hogy fontos közölnivalója van a világgal. Sajnos ez a valóságban másképp van.

Az írónak — tekintettel arra, hogy jól-rosszul a mesterségéből él — penzumai vannak, és drukkol, mint hajdan az iskolában, mert meg kell írnia a másnapi leckét. Még súlyosabb a helyzet, ha az illető író úgynevezett humorista.

Ez esetben ugyanis, lelkiállapotától függetlenül, derűs és mulatságos sorokat kell papírra vetnie, esetleg erőlködését oly módon leplezve, hogy az olvasva lenge bájnak hasson.

Ezért van az, hogy a humoristák majdnem mindig szomorúak.

Ismeretes az a mélyértelmű anekdota, amely szerint a búskomor embert a híres bohóchoz utasították, mivelhogy ez mindenkit megnevettetett. Persze, kiderült, hogy a búskomor ember nem más, mint maga a bohóc.

A közmondás szerinti suszter rongyos cipőben jár. A humoristának gyakran rongyos a kedélye.

Előfordul néha, hogy gratulálnak neki. Ez így zajlik le: Találkozik, mondjuk, Kovács úrral, aki megrázza a kezét, és azt mondja:

— Olvastam azt a kis marhaságot abban a hülye lapban. Remek dolog. Csak így tovább!

Azonban még örülni sem igen van ideje a humoristának, mert máris jön Molnár úr, aki viszont így nyilatkozik:

— Öreg, olvastam azt a kis dolgát... Mi van magával? Olyan agyalágyult agyalmány, mintha nem is maga írta volna...

Persze ez is bóknak számít, mert mégiscsak megtisztelő dolog az emberre nézve, ha nem tételezik fel róla, hogy olykor agyalágyult dolgokat is ír.

Néha témával látják el a humoristát, amit felcsillanó szemmel vesz tudomásul, mert ötletek dolgában vészes vérszegénységben szenved. De amikor meghallja, miről van szó, nyomban lecsillan a szeme. Sajnos, az embereknek fogalmuk sincs arról, hogy igazán mi érdekli őket.

— Ez direkt magának való — mondja a nagylelkű adományozó, és körülményesen elmeséli, hogy egy pasas szeretett egy nőt, de ez nem szerette őtet, ami már magában véve olyan vicces, hogy meg kell szakadni a röhögéstől.

— De ez semmi — folytatja —, volt egy harmadik pali is... Mire ideér, úgy nevet, hogy nem is tudja tovább mesélni, de megígéri, hogy majd legközelebb, ha újra találkoznak.

Vannak, akik „életből ellesett" történeteket mondanak el, és szabad kezet adnak a közlésre. Ezek rendszerint olyan furfangos és komplikált históriák, hogy az elbeszélő maga sem igen ismeri ki magát rajtuk. Eddig a következő ilyen természetű sztori nyerte meg a legjobban tetszésemet:

— A szomszédom — mesélte az illető —, rajtakapta a feleségét a szeretőjével, felszólította az asszonyt, hogy válasszon kettőjük közül. Az asszony a szeretőt választotta, mire a férje megpeticionálta a döntést, és újabb választásokat írt ki. Háromszor egymás után választotta az asszony a szeretőt, de a férj nem csüggedt, és neki lett igaza, mert negyedszerre az asszony őt választotta. Ennek a férj úgy megörült, hogy hozatott egy liter bort és azt hármasban megitták.

Így néz ki egy ilyen életből ellesett történet, amit az illető saját szemüleg lesett el azért, hogy a humoristának legyen írnivalója.

Csak néha derül fel a humorista, olyankor, ha valamelyik kollégájának az írását olvasva, minden kétséget kizáróan megállapítja, hogy az valóban silány alkotás.

Ilyenkor még arra is képes, hogy szívből nevessen.

Darvas Szilárd, a kiváló humorista, lapunk egykori szerkesztője, most lenne hetvenöt éves.

Az évforduló kapcsán Darvas Szilárd-estet rendezünk **november 29-én 18 órakor a Gutenberg Művelődési Otthonban** (Bp. VIII., Kölcsey u. 2.) **„BIZISTEN NEM KÖTEKEDEM..."** címmel. Közreműködik: **Rátonyi Róbert, Gálvölgyi János, Turay Ida, Gyurkovics Zsuzsa, Forgács Gábor, Mezei Annamária, Berentei Péter, Haday Győző.** Bevezetőt mond: **Mikes György.** Műsorvezető: **Radványi Barna.**

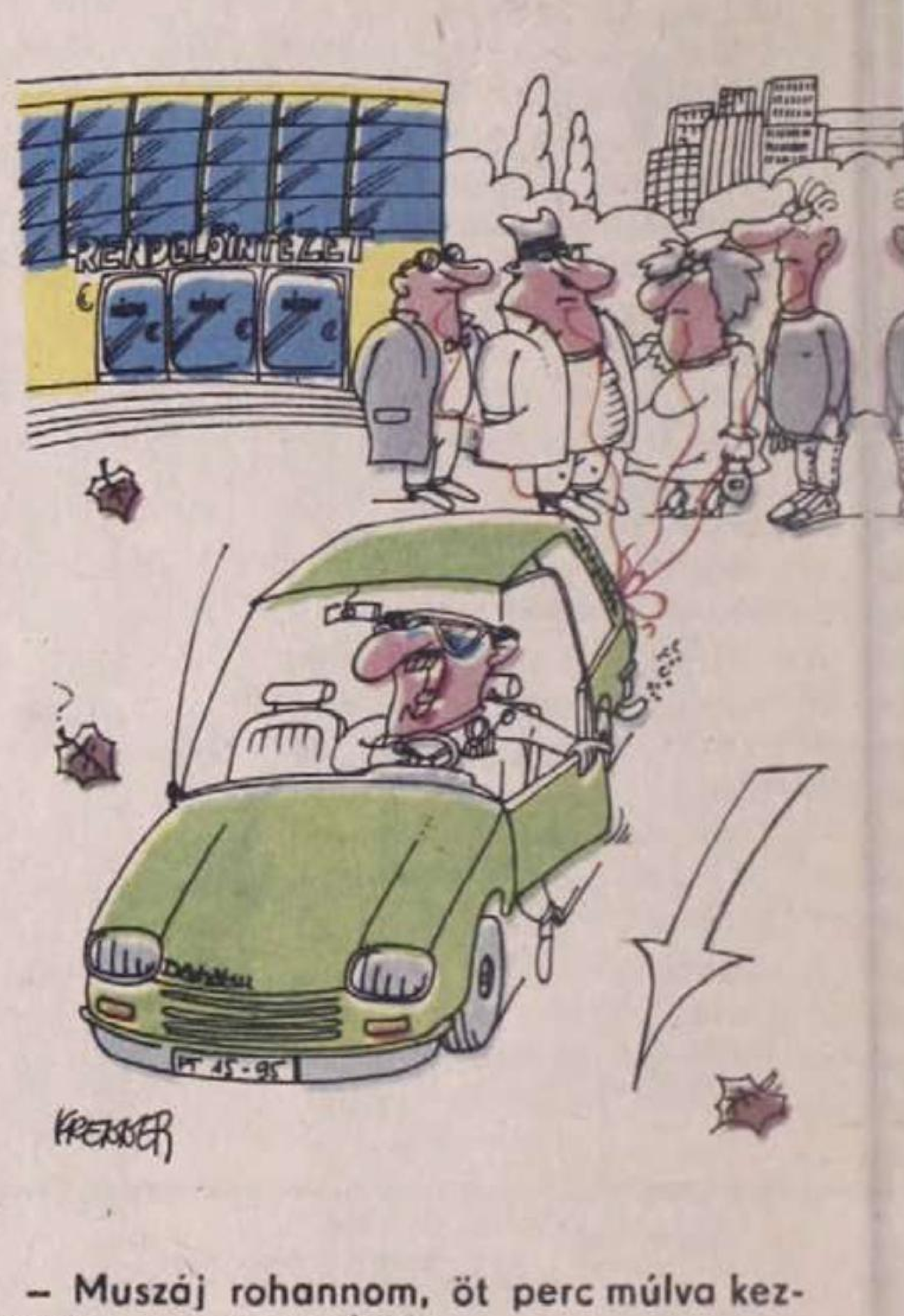
Jegyek a helyszínen válthatók.

KITÜNTETÉS

– Gratulálok!

GYORSITOTT BETEGELLÁTÁS

– Muszáj rohannom, öt perc múlva kezdődik a magánrendelés

ESTI MESE

– ... és akkor a szegény gyárigazgató meglátta a rengeteg új gazdasági szabályzót...

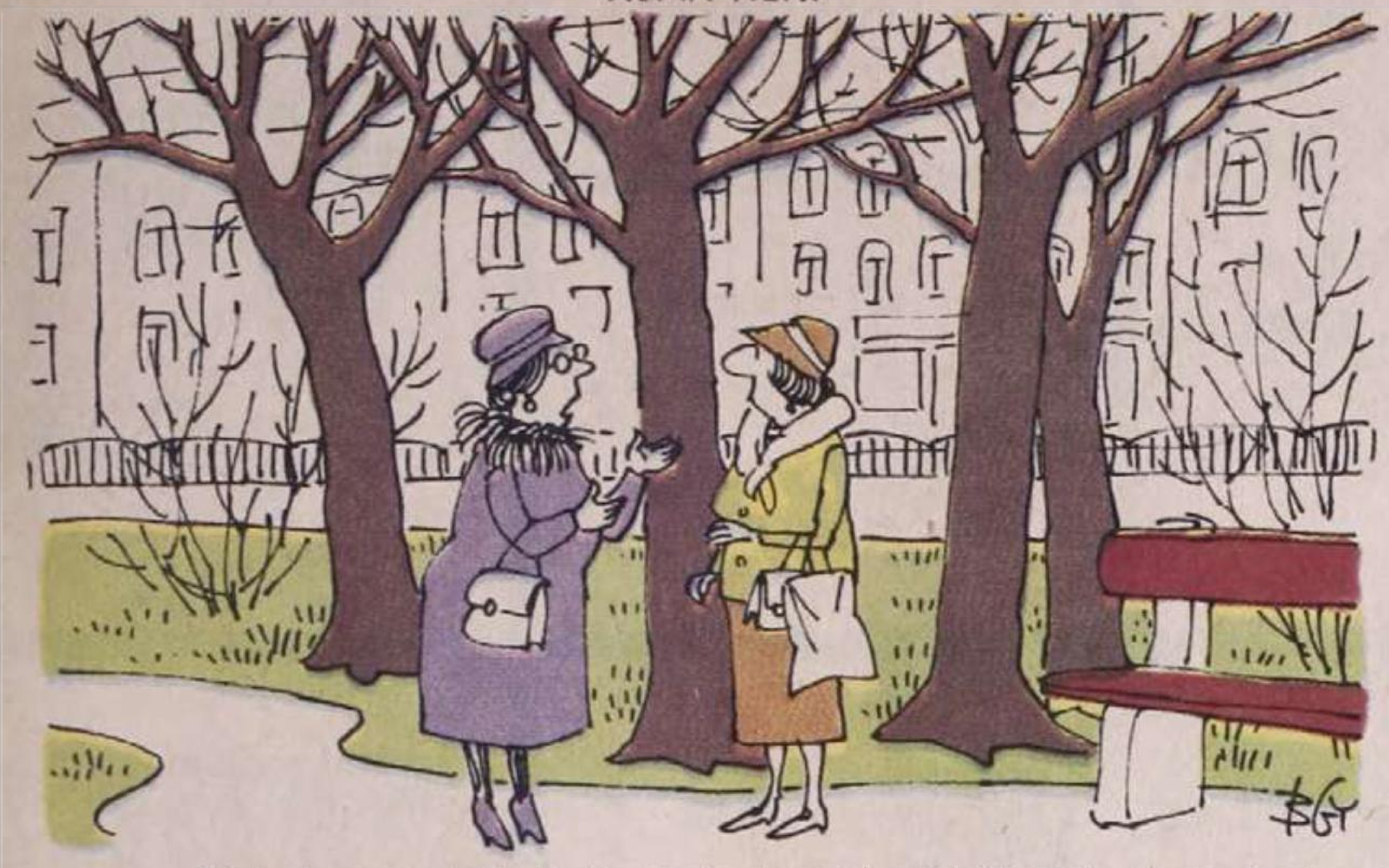
NOVEMBER A GYALOGOSOK HONAPJA

Az MLSZ mezőgazdasági bizottsága jelenti:

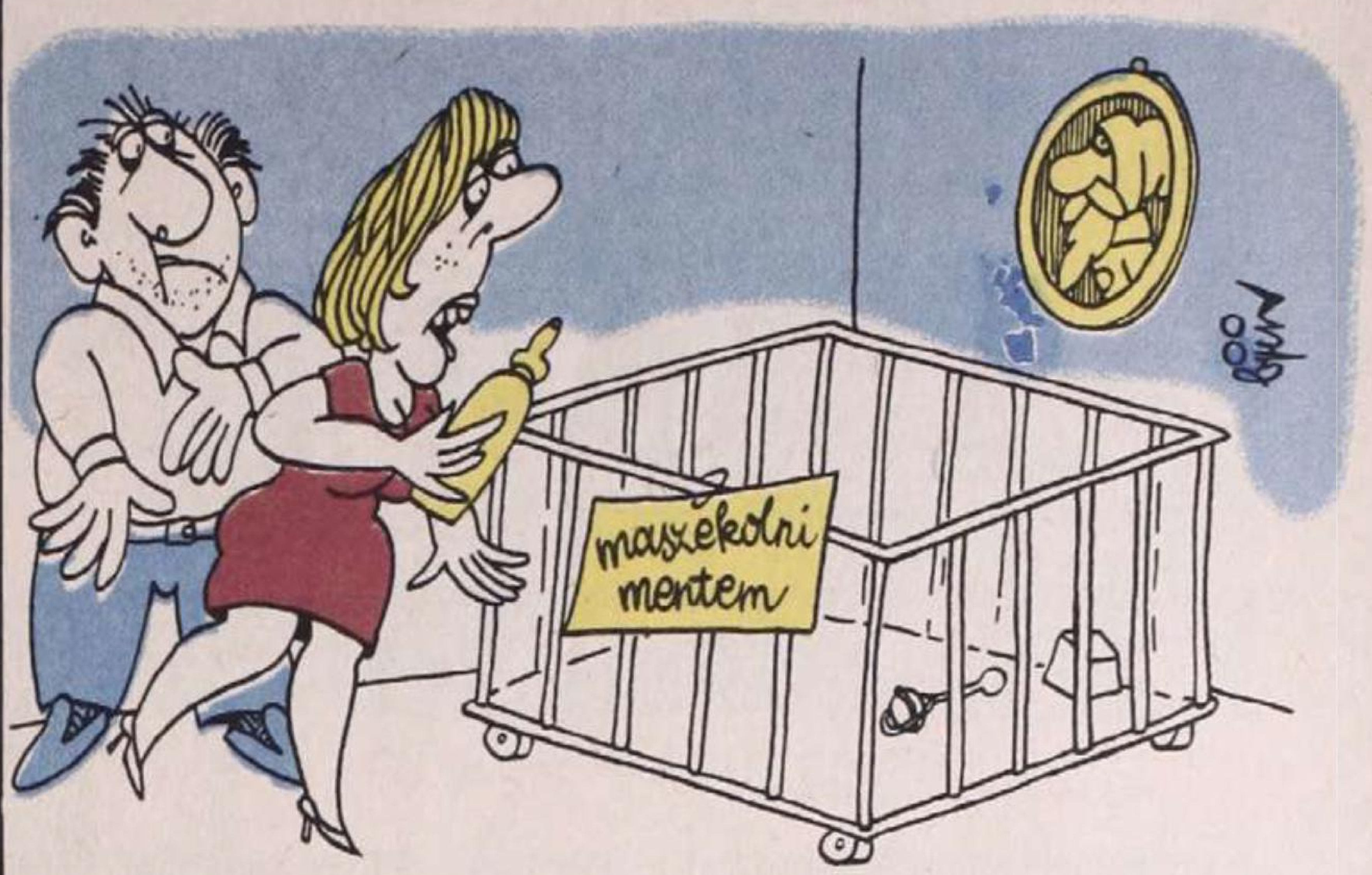
SIKERESEN BEFEJEZŐDTEK AZ ŐSZI MEZEY MUNKÁK

VILMA NÉNI

– Nálunk nem kell Hyde Park, bárhol kiabálhatok, hogy kevés a nyugdíjam!

A KOR GYERMEKE

TELJES FOGLALKOZTATOTTSÁG

Gyerekek — mondta az Ájtatos Manóról elnevezett általános iskola hatodik bé osztályának főnöke —, gyűjtsetek adatokat iskolánk névadójáról. Mely öröm lesz, ha saját dolgos kezetekkel egészíthetitek ki az idevágó történelem fehér foltjait. Tájékoztatásul közlöm, hogy Ájtatos Manó vagy V. István apostoli királyunk névtelen hoppmestere volt, vagy a hazai sztahanovizmus úttörője, aki elsőnek klopfolt szőnyeget tizenkét prakkerral.

Büngözsd Andor hatodik bé osztályú tanuló atyai nagyatyja beásta magát a fóliánsok közé. A második hét elteltével már avítt könyvtárak finom porát tüsszögte a szélrózsa minden irányába, de fáradozása rózsába bomlott. Kiderítette, hogy Ájtatos Manó sosem volt V. István apostoli királyunk névtelen hoppmestere, sem a hazai sztahanovizmus úttörője. Ájtatos Manó a rovarok egyik rendjébe tartozó ízeltlábú, amely szervezeténél fogva a csótányok és a sáskák között foglal helyet, s már csak ezért is méltó rá, hogy általános iskolát nevezzenek el róla.

— Gyerekek — mondta ugyanaznap a hatodik bé technikaprofesszora —, süssetek croquembouche-tortát pálmagyümölcsből. A croquembouche-torta pálmagyümölcsből ízletes, laktató, tápláló, elkészítése nagyban fejleszti a kézügyességet is, meg az általános műveltséget is. És mely boldogság lesz, ha saját kezetek munkájával falhatjátok dagadtra azt az okos kis fejeteket.

Büngözsd Andor anyai nagyanyja legott bedobta magát. A házi feladat elkészítéséhez szükséges pálmagyümölcs beszerzése céljából csatlakozott a Hagenbeck-cirkusz Afrika-szafarijához, s ehhez képest már gyermekjáték volt a kihűlt croquembouchet kemény cukortésztával felcifrázni és a tetejébe fonott cukorból egy csinos szultánát biggyeszteni.

— Gyerekek — mondta szintén ugyanaznap a hat bé történelemtanára —, készítsetek mélyinterjút kerületünk nagy veteránjával, Sejde Gézával, aki ott állt Madrid határán. Mely boldogság lesz, ha a nemes agg a ti ösztökéléstekre szólal meg a magnószalagon, ami harcos öntudatotok fejlődése szempontjából is főnyeremény.

Büngözsd Andor anyai nagyatyja már indult is a miskulanciával. Sejde Gézát szóra bírni nem volt egészen egyszerű feladat, mert a nemes agg már a zsitvatoroki béke alkalmával is csak málé kummogásokra volt képes. Az anyai nagyatya ismételt nógatására azonban végül mégis kibökte, hogy valóban ott állt Madrid határán. Igaz, hogy csak társasutazással, de ott állt. Ezt követőleg kettesben elénekelték a „Hallod-e te körösi lány" kezdetű nótát, aminek semmi köze nem volt az egészhez, viszont a magnószalagról végtelenül hátborzongató hatást keltett.

— Gyerekek — mondta még mindig ugyanaznap a hatodik bé földrajztanára —, építsétek fel gyufaszálakból kerületünk ékességét, a békahegyi srófostornyot, a szocreál építőművészet csúcsteljesítményét. Ez majd nagyban fellendíti a környék dohányárudáinak forgalmát, történelemszemléletetek fejlődése tekintetében pedig egyenesen döbbenetes.

Büngözsd Andor atyai nagyanyja másnap már rakosgatta is a gyufaszálakat. Építkezés közben módja nyílott átélni Kőmíves Kelemen érzésvilágát. Mit felrakott délig, leomlott estére, mit felrakott estig, leomlott reggelre. Kétségtelen viszont, hogy a házi feladat döbbenetes hatást gyakorolt az atyai nagyanya szókincsére. Mire a srófostorony felépült, a galamblelkű asszony megtanult folyékonyan és invenciózusan káromkodni.

Büngözsd Andor hatodik bé osztályú tanuló ez alatt marijuánát árult az aluljáróban, miáltal szép jövedelemre tett szert. Az Ájtatos Manóról elnevezett általános iskola pedig elnyerte az UNESCO gerontológiai bizottságának aranyérmét, a kerület öregeinek sokoldalú, érdekes foglalkoztatásáért.

— Ez még csak rendben van — mondta Büngözsd Andor atyai nagyatyja, amikor a négy felmenőt kiengedték az intenzív osztályról. — Mostanáig valahogy helytálltunk Bandikáért. Jövőre viszont bajban leszünk.

— Miért? — kérdezte az anyai nagyanya.

— Miért? Mert a hetedikben megkezdődik a szexuális felvilágosítás...

Peterdi Pál

FÁRADT FÉRJ

– Válassz Jenci! Vagy én vagy a GMK!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A turisták megtekintik egy középkori vár romjait. A repedezett, leomlott falak láttán egy kisfiú megkérdezi az apját:

— Papa, a mama itt tanult vezetni?

– Csak semmi durva erőszak, ezerötszáz jatt és viheti a mélyhűtő ládát!

LUDAS FÓRUM

Balog János, a Lakáskultúra felelős szerkesztője kérdezi:

Önök szerint milyen a kulturált lakás?

Sajdik Ferenc:

– Figyeljék a tévét, az gyakran mutatja

Földi Iván:

Amelyik ki van fizetve.

Galambos Szilveszter:

Ahol a konyhai falvédőn Sexpir-szonett olvasható.

Brenner György:

– Nem megígért, hanem kész

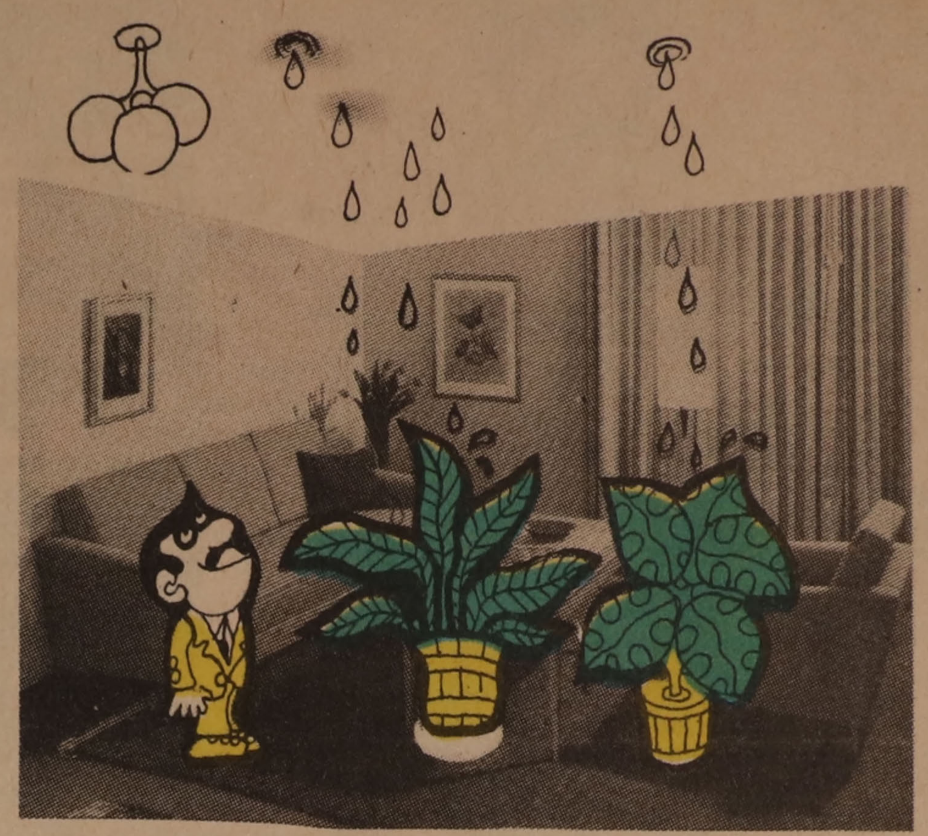
Münz András:

Diogenész is kultúrember volt. Szóval egy hordó is megteszi.

Peterdi Pál:

Legyenek a falán művészi barlangrajzok.

Fülöp György:

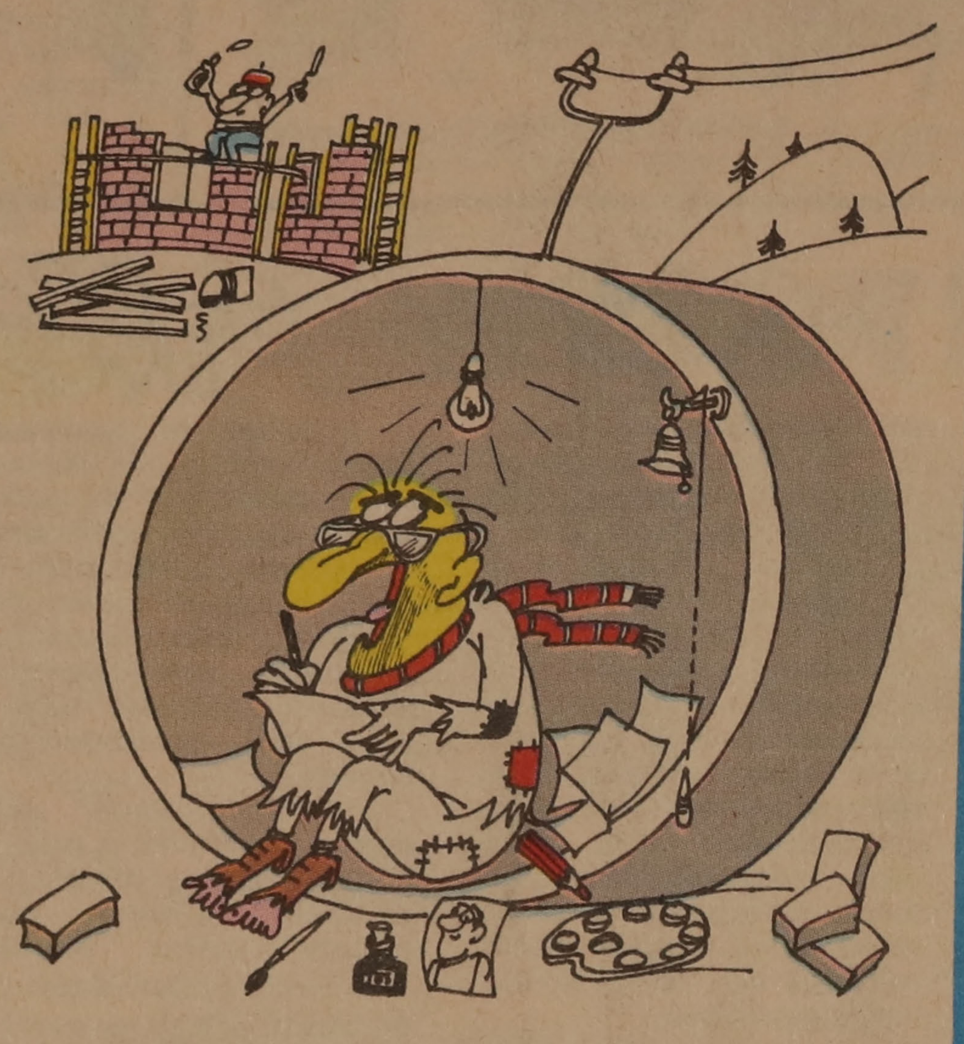

– Ahol az ember közel kerül a természethez

Föld S. Péter:

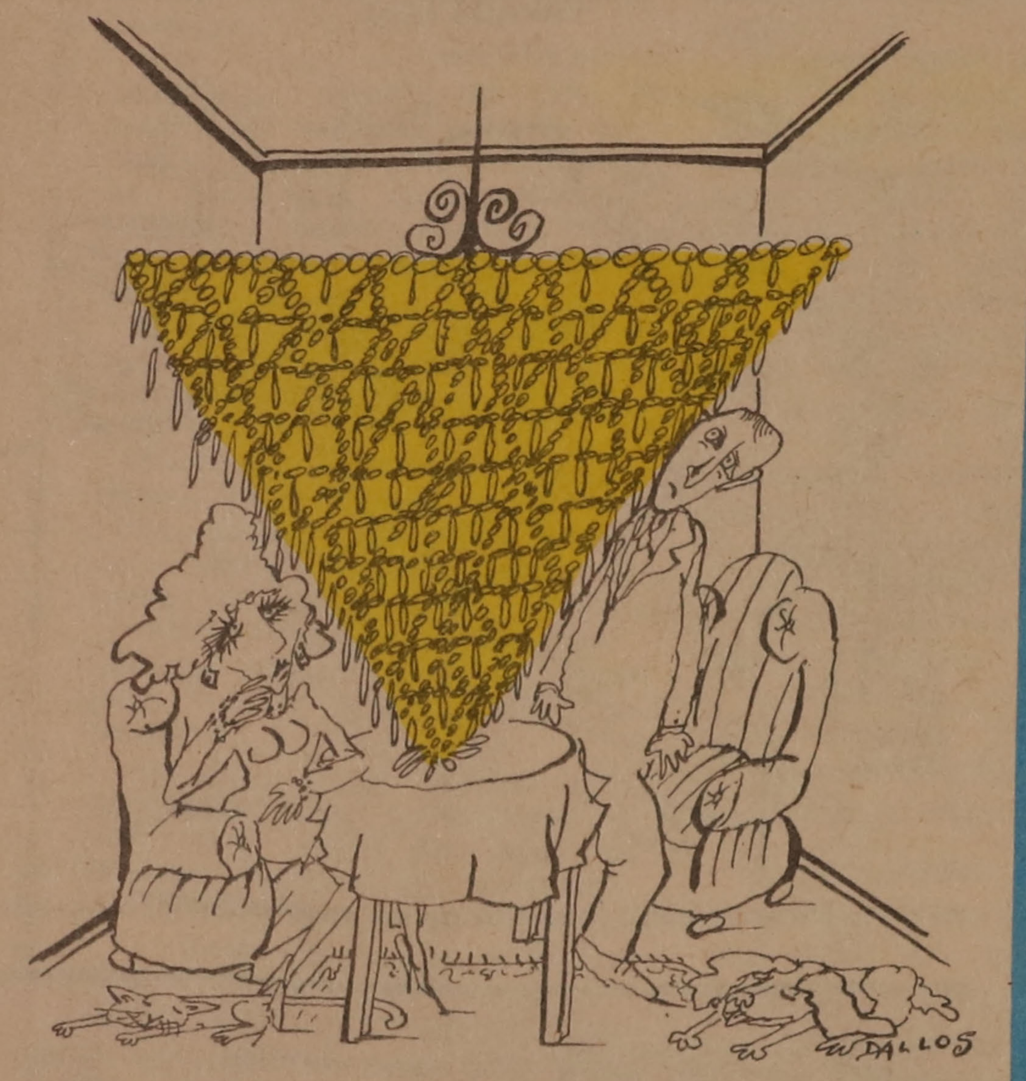
Olyan, mint egy átlagos magyarországi lakás, csak egy kicsit kulturáltabb.

Krenner István:

– Még nem tudom, egyelőre építkezem

Dallos Jenő:

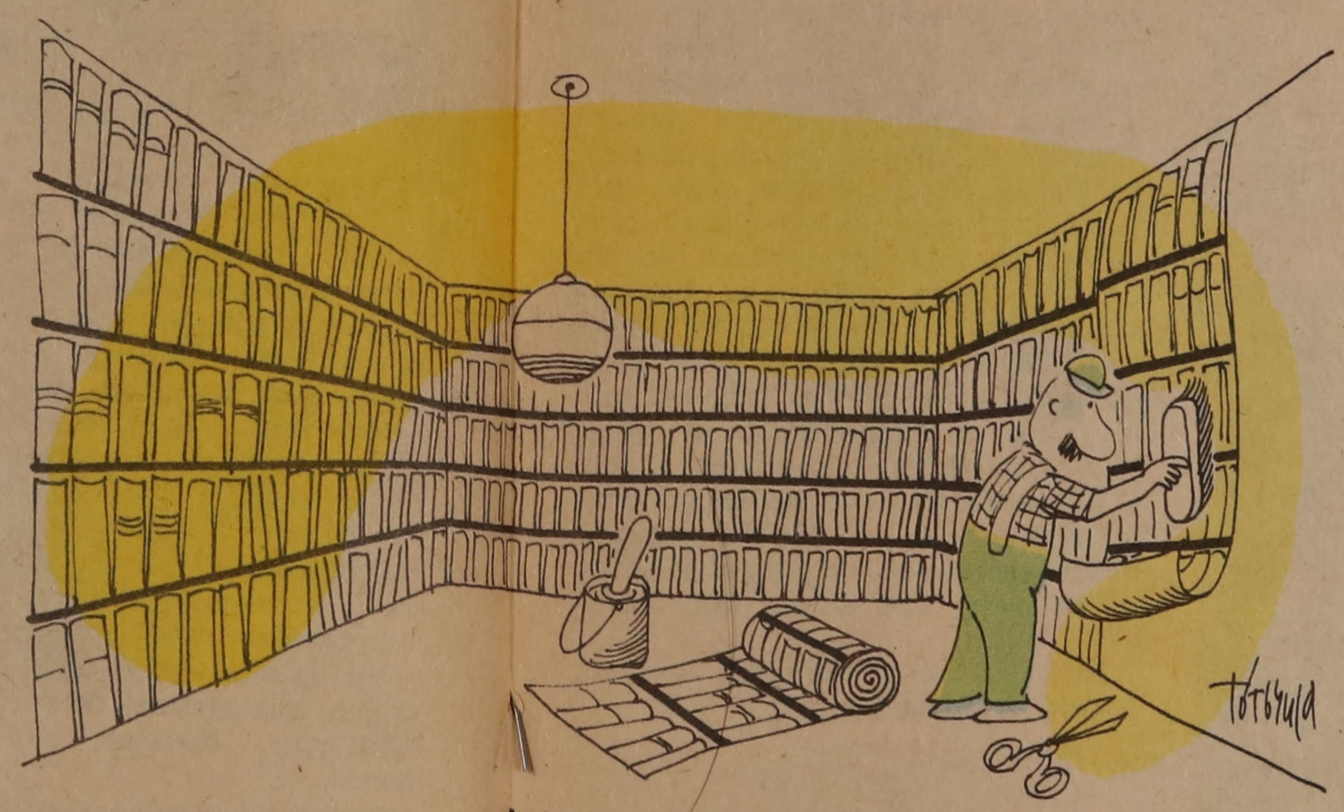

– Vagy a csillár legyen kisebb, vagy a lakás nagyobb

Árkus József:

Az összkultúrát egy lakótelepi lakás szolgálja legjobban. Balról Beethoven, jobbról az R–Go, alulról Rózsa György, felülről Aczél György.

Tót Gyula:

– A lakás dísze: a könyv

Barát József:

– Elegáns, kényelmes, ízléses

Radványi Barna:

Ritka. Mert gyakori, hogy akinek lakása van, nincs kultúrája, akinek pedig kultúrája van, nincs lakása.

Mikes György:

Egy házaspárnak minimum két szoba járna. Az egyik szoba Pesten, a másik pedig Budán.

Lehoczki István:

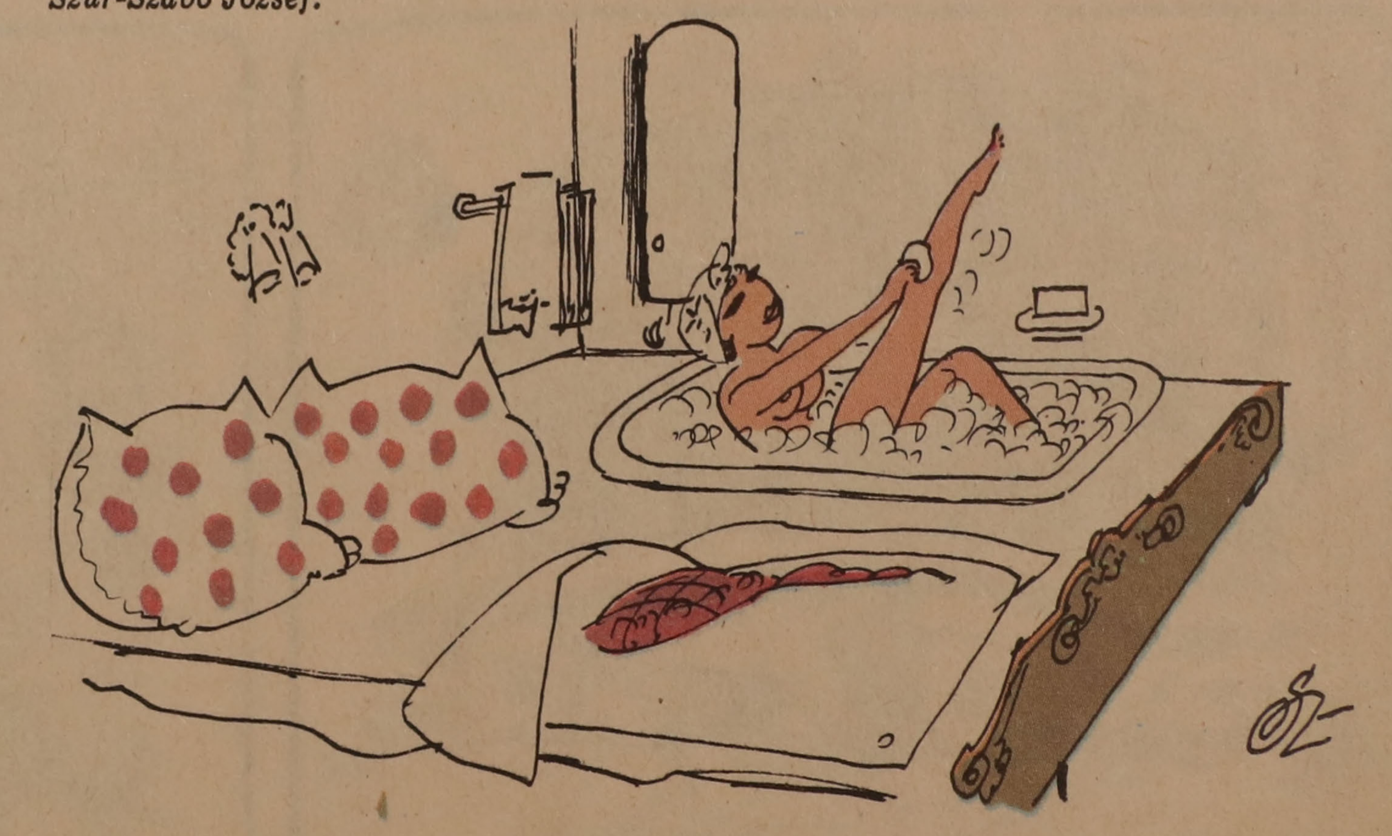
– Hat nyelven beszél

Balázs-Piri Balázs:

– Legyen benne egy kis lyuk, ami csak az enyém

Szűr-Szabó József:

– Legyen teljesen komfortos

Csak úgy firkálgatok

LEGENDA

Így születnek a legendák:

Hétéves Ladánkat már megeszi a rozsda. Hol itt lyukad ki, hol ott a karosszéria. Kiolvadt a műszerfalvilágítás-kapcsoló, tönkrement a vízpumpa, kimerült az akku. Tegnap az ablakfelcsavarókar esett szét. Férjem azonnal hozzálátott a javításához. „Ezzel csak nem megyek szerelőhöz" — kiáltással. Kezdte összerakosgatni a széthullott részeket, gondosan illesztette, amikor hopp, egy csapszeg kiugrott a kezéből, és eltűnt koszos utcánk méteres porában. Persze, nem törődtünk bele. Lehajoltunk, úgy keresgéltünk,

hogy még az olvasószemüvegemet is feltettem. Felszedtünk törött gombot, rajszöget, lyukas garast, hogy csak az illendőbb tárgyakról beszéljek, de a csapszeg sehol. Arra jött Feri szomszéd is, ő se volt rest, pillanatok múlva a fél utca kotorta a koszt, szög sehol. Ha nincs, hát nincs, mégiscsak el kell mennünk a szerelőhöz.

Ez történt öt nappal ezelőtt. Másnap megállított a szomszéd butikos és melegen érdeklődött, hogy megtaláltuk-e a fülbevalómat. Miféle függőt? — lepődtem meg. — Hát, amit tegnap úgy tetszettek keresni.

Nevetve felvilágosítottam, hogy soha életemben nem viseltem fülbevalót. Amikor megszülettem, az újpesti szülőotthon modern gondolkozású főorvosa nem engedte, hogy a kislányok fülét kifúrják. Csak amikor már második kishúgom is megszületett, akkor vette rá édesanyámat a vidéki bába, hogy pótoljuk a nagy hiányt és lyukasszák ki a fülcimpámat. Elvégre kislány, kell neki fülbevaló. Arra emlékszem, hogy a kövér néni két térde közé kapott és fehér cérnát húzott át a fülcimpámon. Én ordítottam, a seb begyulladt. Azóta sem viseltem és nem viselek füldíszt, hiába csábítanak az ékszerkirakatokban a „garantáltan fájdalommentes fülcimpalyukasztás" feliratok.

— Úgy — mosolygott sokat tudóan a butikos —, szóval egy csapszeget kerestek annyira?

Egy nappal később már a postás bácsi is megkérdezte, hogy meglett-e a briliáns, mert ugye legalábbis briliánsnak kellett lennie abban az arany fülbevalóban, amit még késő éjszaka is, zseblámpa fényénél, a kocsit ide-odatologatva kerestünk. „Éjszaka nem kerestem semmit" — mérgesedtem meg, — „aludtam".

Briliánsokkal ékesített arany fülbevalóm elveszte egyre korbácsolta a kedélyeket. „Nagyon értékes volt?" „Családi örökség?" „Külföldön vette?" — érdeklődtek. Egyik lakótárs diszkréten megsúgta, hogy a hat cében lakó Valika fülében egy gyanúsan ugyanolyan fülbevalót látott, mint amilyet én keresek. „Értse meg végre, hogy nem keresek semmit" — válaszoltam dühösen, de a szomszéd gúnyosan mosolygott. Lehet, hogy nekem egy briliáns ide vagy oda, de normális ember a vagyonát veszni nem hagyja, amilyen jóféle a Vali, megérdemli, hogy szóljak a rendőrnek...

Ma reggel nem tűrhettem tovább. Bementem a szomszéd órásboltba, nyolvan forintért vettem egy pár iszonyatosan ronda fülklipszet. Akkorát, amekkorát legutóbb Egyiptomban egy núbiai faluban láttam, földig lógott tőle a szerencsétlen öregasszony fülcimpája. A díszes vacakot a fülemre erősítettem, a hajamat hátrafésültem, azóta így járok az utcán végig, hadd nyugodjanak meg a kedélyek, hogy megtaláltam.

ÉLETKÉPEK A HARMINCHÁRMAS BUSZRÓL

A Rottenbiller utcában felszálltam a 33-as buszra. Elöl. A busz kiindult a megállóból, amikor a hatalmas csuklós alkotmány leghátuljából vérfagyasztó kiáltás hangzott fel: „Segítség!!!" A busz vezetője a nedves, csúszós úton azonnal lefékezett és bejött az utastérbe. „Mi baj van?" Öt-hat kis kölyök, olyan nyolcévesek lehettek, szórakozva, nevetve kiabálták, hogy semmi. A buszvezető tiszteletreméltó hidegvérrel megfordult és visszaült a volánhoz. Ha nem tudnám, hogy súlyosan büntetendő dolog (de kérem, könyörgök, miért büntetendő ? ? ?), odamentem volna a neveletlen taknyosokhoz és kiosztottam volna pár makarenkóit. De beleavatkozzam? Engem jelentsenek fel a kedves szülők? Járhatok rendőrségre, bíróságra? Védekezni?

Nem szóltam annak az úrnak sem, aki fagylaltot nyalt a busz közepén és nem szóltam annak a harminc év körüli férfiúnak sem, aki a Lövölde téren szállt fel, meglehetősen pecsétes, mészporos overállban, kezében nagy sportszatyorral, ami, gondolom, szerszámokkal lehetett teli, és a másik kezében csak úgy külön, csupaszon egy hatalmas kézifűrésszel. Nekitámaszkodott az ajtónak, úgy, hogy aki leszállt, felszállt, ijedten ment el a meztelen fűrész mellett. Ha kis billenés, egy rossz mozdulat és valaki jól összekaszabolja magát. Tudtam, hogy oda kellene menni hozzá és megkérni, legyen szíves tegye be a fűrészt is a szatyorba. Vagy legyen szíves meghúzódni vele a peron sarkában. Vagy legyen szíves egyáltalán ne szálljon fel ilyen balesetet okozható jószággal.

Nem szólok senkinek, akár két talppal ugrál az ülésen, akár négy krokodilust hoz fel póráz nélkül, akár zsírkrétával firkál az ablakra, senkinek se szólok, csak elképedve gondolok arra, hogy íme, eljött az idő és visszasírom az anynyiszor szidott, kicsit goromba, de azért mégis egy kis rendet és fegyelmet tartó kalauzokat.

BECSÚSZÓ SZERELÉS

Hogy mennyi csel és mennyi ügyesség és mennyi fürgesség és mennyi meglepő mozdulat!

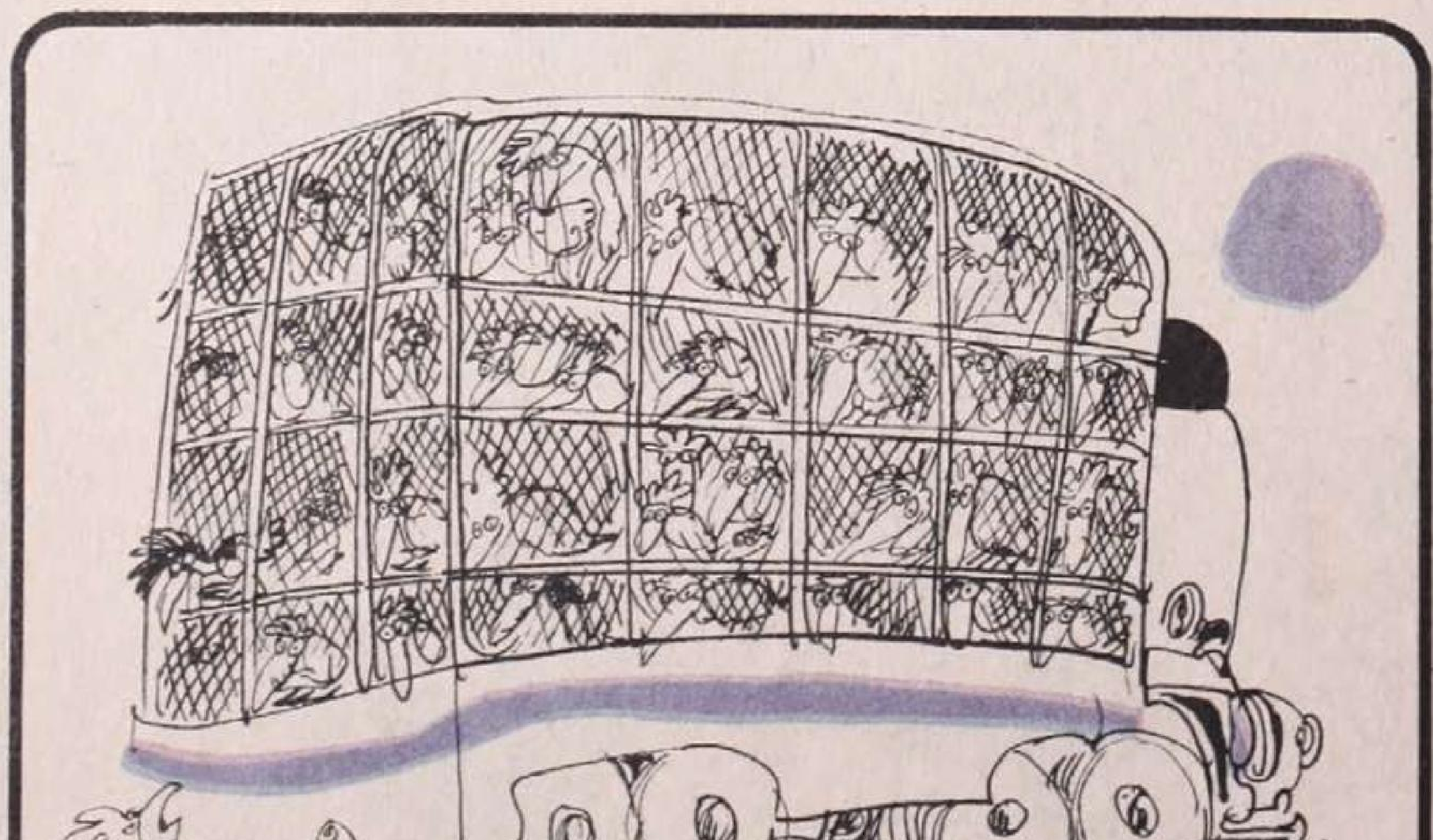
Az úr, aki nyolcadiknak állt mögöttem a postahivatal ablaka előtt a sorban, egyszerre csak előttem van. Az éltes hölgy, aki az előbb még a közért bejáratánál ráérő-

sen csevegett, hárommóteres ugrással átlendült a fejem fölött és elszedte tőlem a nagy nehezen kibőjtölt vásárlókosaramat. Mielőtt a metró mozgólépcsőjére lépnék, valami motoszkálást érzek a hónom alatt, két fiatalember így siklott elém a lépcsőre, aminek azért nincs semmi értelme, mert mind a hárman ugyanarra a szerelvényre jutottunk fel. A patikában lélekszakadva elém furakszik egy idős nő, persze, hogyne engedném, ki tudja mennyire várja a gyógyszert a vergődő beteg. Őt perc múlva odaérek a pénztárhoz, az előbbi izgatott hölgy kötésmintát mutogat a pénztárosnőnek, két sima, két fordított...

Nem a sport hiányzik nálunk, hanem a sportszerűség.

Fehér Klára

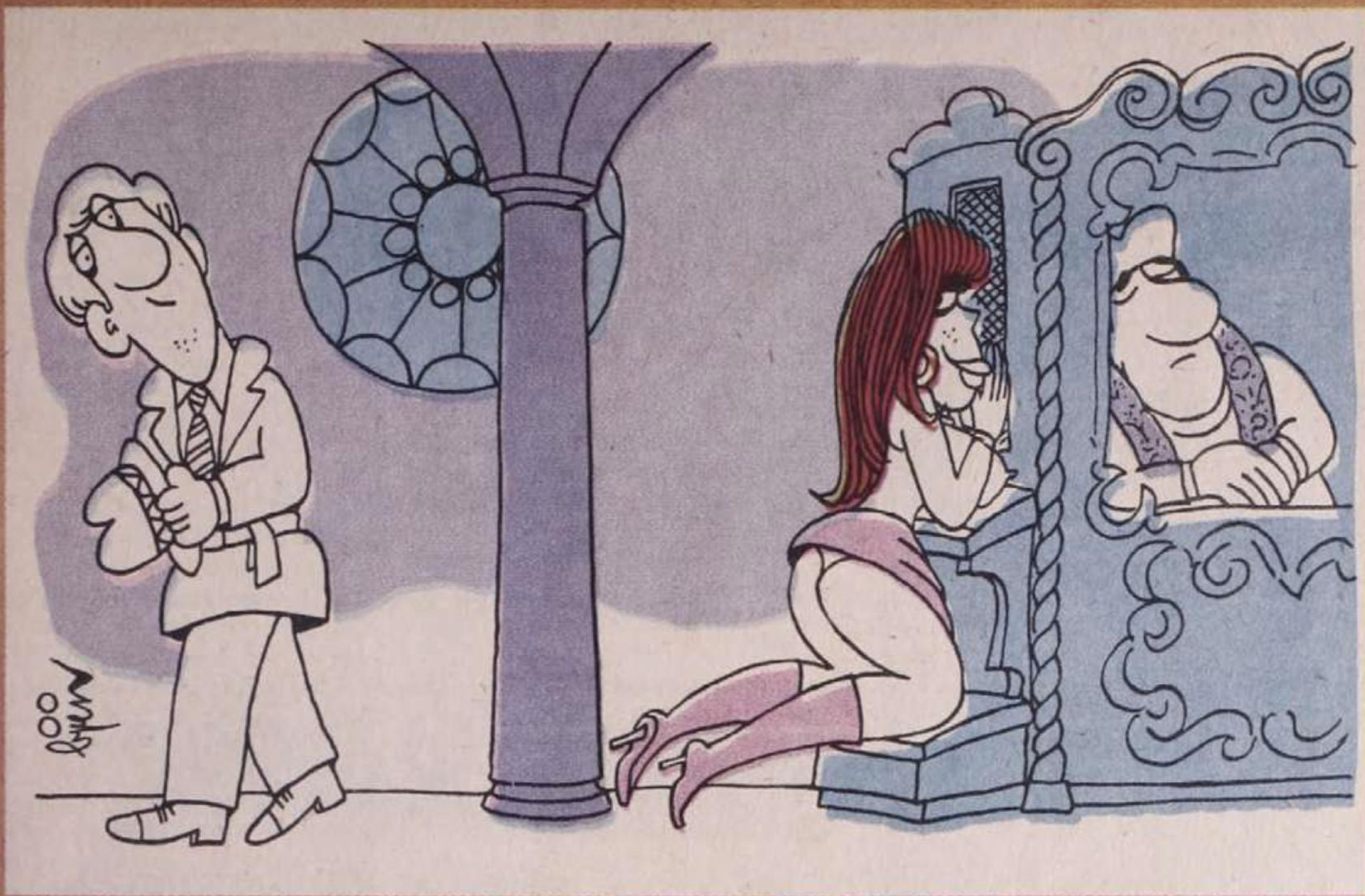

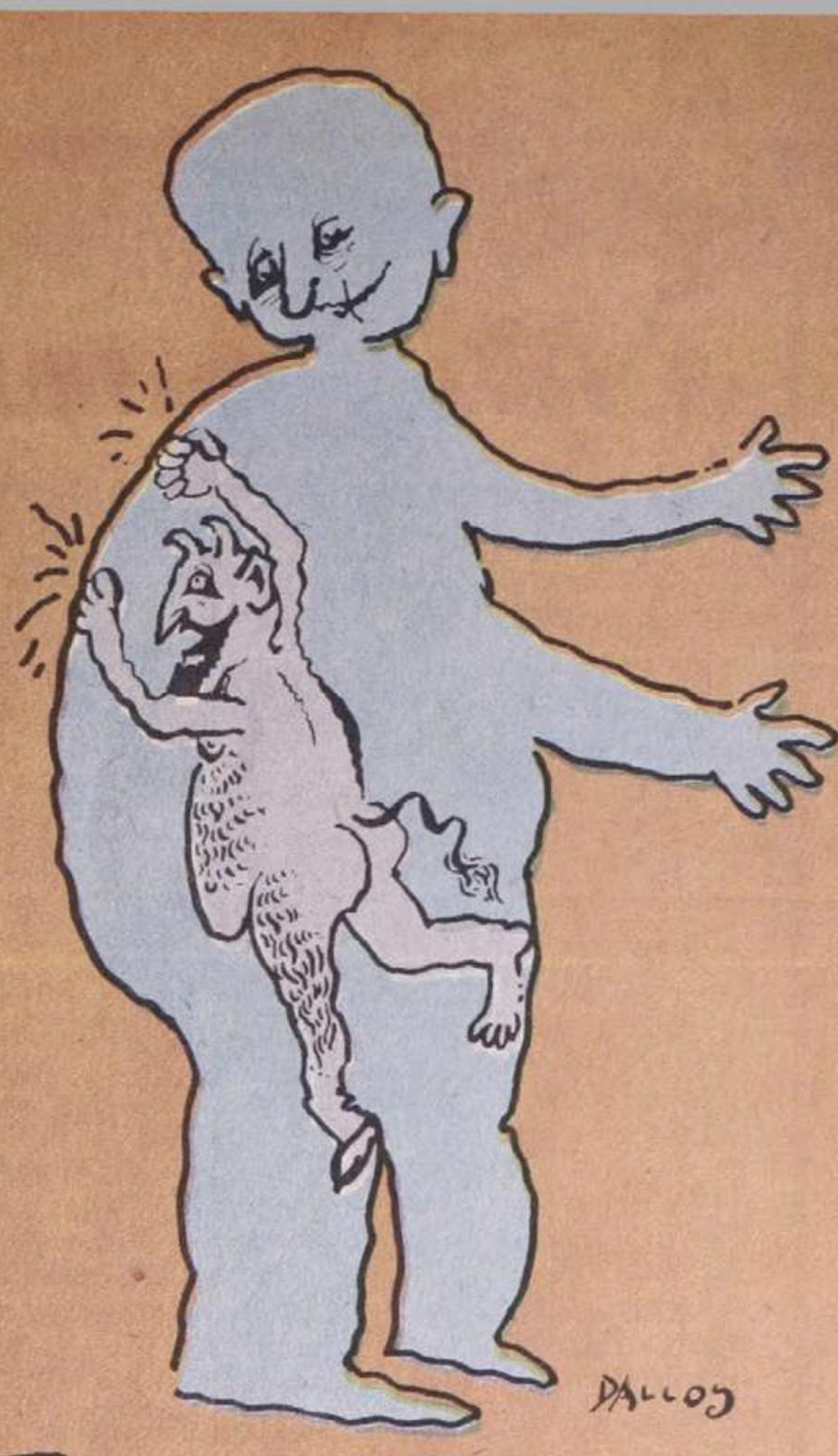
– Aztán ha idegen nyitja ki a ketrecet, nehogy szóba állj vele, kislányom!

ELSŐS A GYEREK

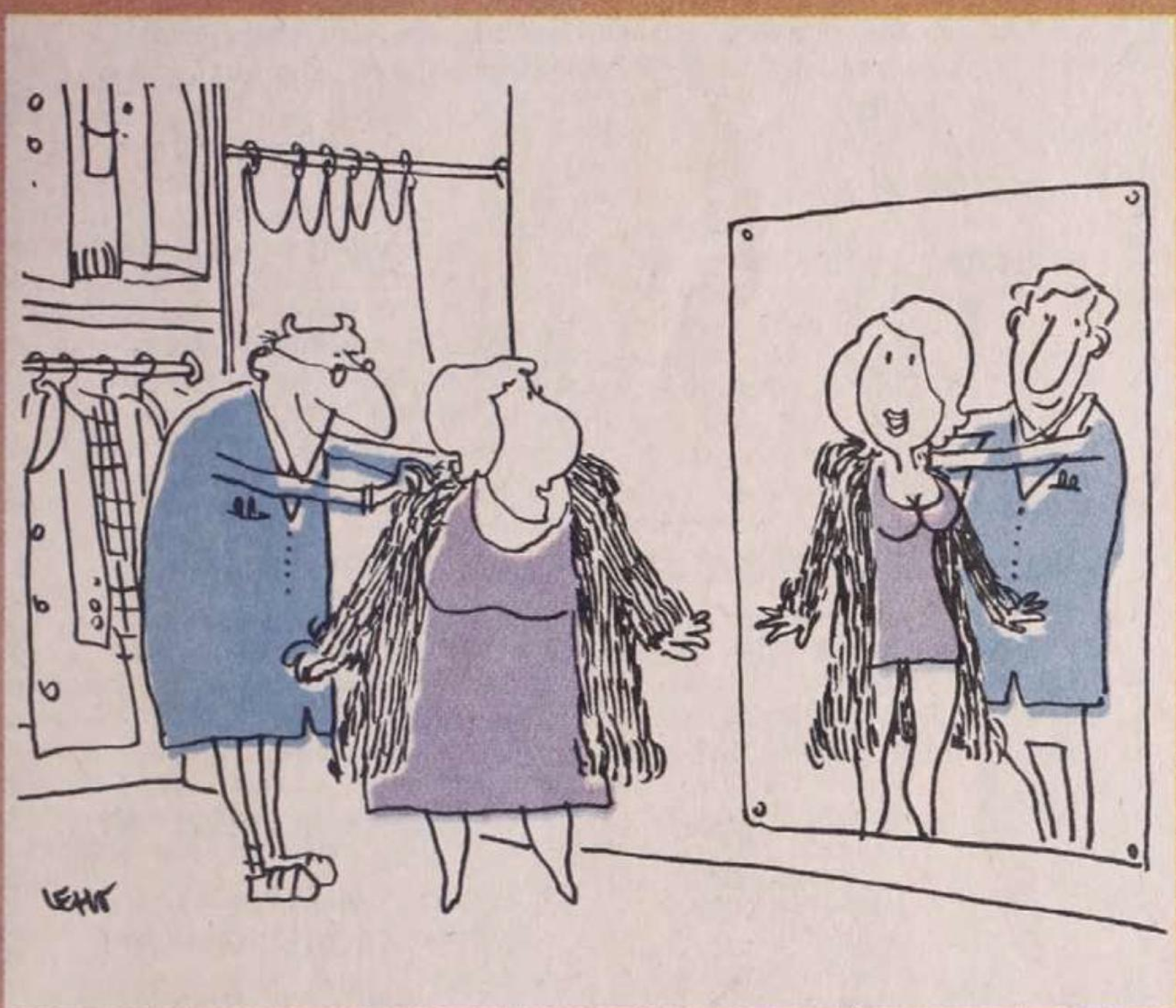
– Úgy látszik, apádnak sikerült megcsinálni a matek házifeladatot!

BALÁZS-PIRI
DALLOS
LEHOCZKI
HEGEDÜS
FÜLÖP
SAJDIK

DÉMON

KARÁCSONYI GYORSSEGÉLY

KI VAN A CENTRUMBAN?

A LUDAS MATYI ÉS A CENTRUM ÁRUHÁZAK VÁLLALAT

50 000 FORINTOS KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

2. FORDULÓ

Amint az lapunk előző számaiból is kitűnik, szerkesztőségünk a CENTRUM Vállalattal karöltve elhatározta, hogy olvasóinkat rendkívüli karácsonyi gyorssegélyben részesíti. Ehhez csupán három rejtvényt kell megfejteni, mégpedig a következőképpen: a Ludas Matyi egymást követő három számában egy-egy rajzot találnak olvasóink. Különös véletlen folytán mindhárom rajz centrumában egy-egy ismert személy rajzos fényképét helyeztük el. A feladat igen egyszerű: a lap alján található rejtvényszelvénybe írják be a felismert személy nevét, majd a három kitöltött rejtvényszelvényt egyetlen közös levelezőlapra ragasszák fel és küldjék be a Ludas Matyi szerkesztőségébe (Budapest, Gyulai Pál u. 14. 1977). A beküldési határidő: 1984. december 10-e.

A helyes megfejtést beküldők között 1 húszezer forintos, 2 ötezer forintos, 10 ezer forintos és 20 ötszáz forintos CENTRUM vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyertesek nevét karácsonyi számunkban közöljük.

Minden kedves olvasónknak jó játékot kívánunk, hiszen ÖN IS LEHET A CENTRUMBAN!

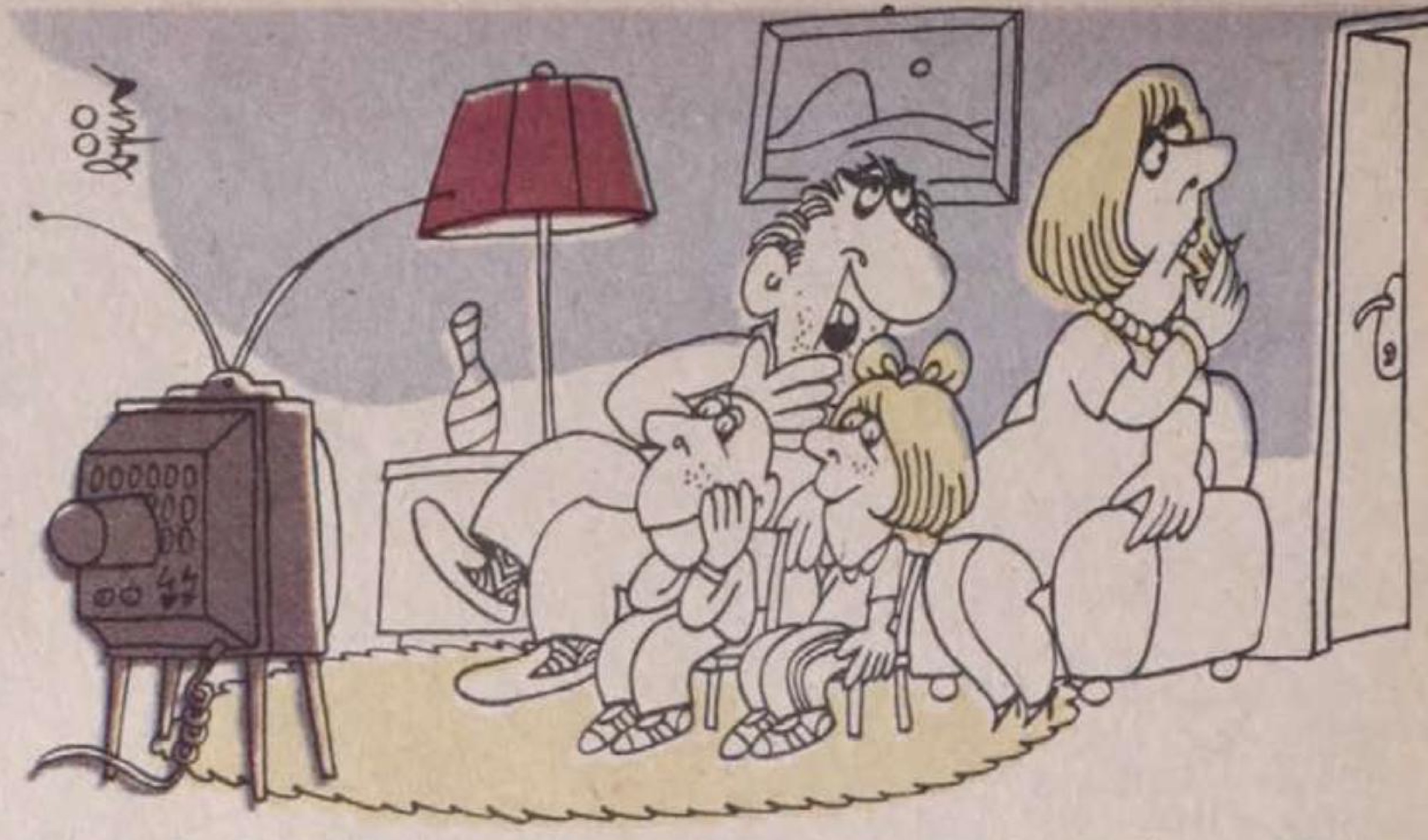
Máris lehet folytatni az első fordulóban megkezdett rejtvényfejtést! Íme, a második rajzunk:

– Még egy éve van a gyereknek a jogon, aztán végre rendesen nekiláthatunk a sertéstenyésztésnek!

2.	KI VAN A CENTRUMBAN?

– Csak hadd mosogasson a mama, fiam, majd megnézi a műsort ismétléskor!

AGYRÉM-RÍMEK

CÉLLÖVÖLDE

Polcon maradt, nicsak,
a szép bugylibicsak,
a fa-kan, a lakat . . .
Nem lőttük le mi, csak
a fakanalakat!

ELMENT AZ UTOLSÓ SZERELVÉNY

Ne rázd rácsait, te matróz-árva!
Nincs segítség: itt a metró zárva.

HIÁNYOS MULATÓJEGYZÉK

Nem osztályoztak
maximalistán,
hát miért nincs a
Maxim a listán?

EGY LOVASRA

Nyalka ez a Tarján; kár,
hogy míg egy szép tarkán jár,
nem ügyel a kantárjára.
(No de ez a Tarján kára.)

DIÁK A RAJZTANÁRRÓL

Megtartotta rajzóráját,
rajzoltatott rajzó ráját.
De nem ráján: rajzó rákon
buktam meg a rajzórákon.

RAJZTANÁR A DIÁKRÓL

Kidöntötte tuskólába,
így került a tús kólába.
Az ily suta
minek is jár oskólába?

NAGYZÁSI HÓBORT

– Mit is kérdez ez a jó
Capitán Hatteras?
– Hogy mire jó a hajópatikán hat terasz.

ÜGYES KERTÉSZLÁNY

Babján bőven van csíra, jer:
kertészetben Jancsira ver
a Ver-
a.

BESPICCELT BRIDZSEZŐ

Mert megitta azt a likőrt,
nem hívta az asztali kőrt.
Rosszat hívott: káró dámát,
szét is törték a kobakján a
dákórámát.

SZERELMI DRÁMA A FRANCIA ELLENÁLLÁSBAN

„Maquisard-om
ma kizárom!"

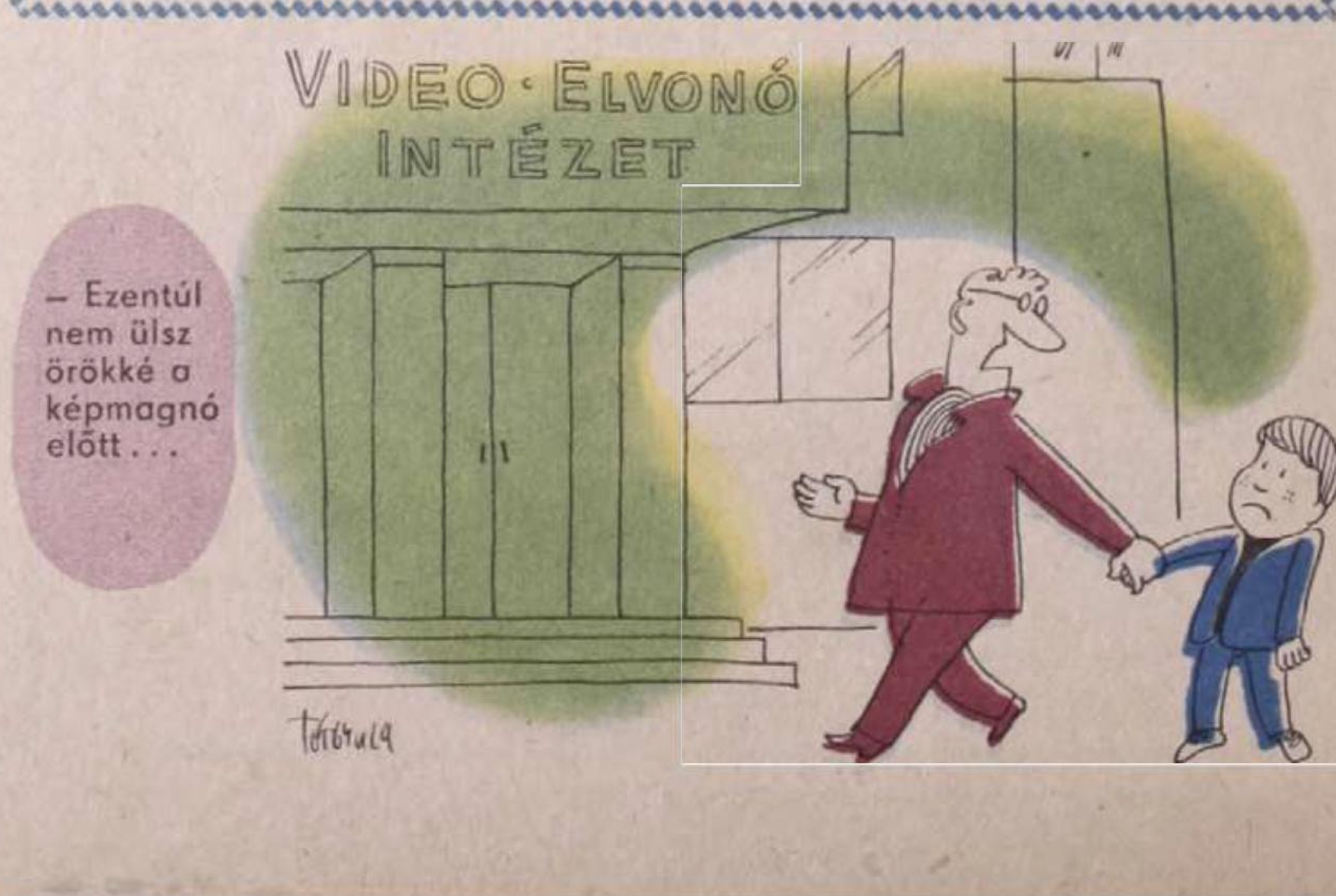
NEMCSAK HAJÓSOK FIGYELMÉBE

A mindenáron-kormányos,
az mindenkoron ármányos!

BÁNAT

Azon sír a leszbika,
hogy sohasem lesz bika.

Timár György

AZ OLVASÓ OLDALA

Hozzászólások cikkeinkhez

GYŐZELEM?

A Ludas Matyiban már a második reklamációt olvastam a Viktória elemes bútorral kapcsolatban. Engem be is csapott Viktória. Mivel városunkban sem, Szegeden sem jegyezték elő részemre, ezért az orosházi 63. sz. bútorboltban próbáltam szerencsét. Itt nagyon készségesek voltak velem. Közvetlenül a gyár értékesítési osztályától rendeltem meg a bútorokat, és ebbe az üzletbe szállították le.

Többszöri módosítás után júliusban mehettünk értük, ám a megrendelt elemeknek csak mintegy a kétharmad része érkezett meg. Levelemre a gyár azt ígérte, hogy az augusztusi szériagyártás után, várhatóan szeptember elején küldik a többit. Azóta eltelt már két hónap, és se bútor, se újabb ígérő szó. A meglevő elemeket nem tudjuk összeállítani a hiányzó darabok miatt.

Amikor mostanában megint látom reklámozni a tévében, hogy „Viktória= győzelem!", szeretnénk odakiabálni, hogy talán mégsem beszélhetünk győzelemről. És ott, a képernyőn, összeállítva valahogy másképp mutat, mint nálunk.

Kovács Jánosné
Hódmezővásárhely
Hódtó u. 8. 6800

HIÁBA VISÍT — CSÍPNEK

Talán érdekli Mádi Györgyöt és Dr. Oliver Gyulavárit, hogy nekem is van egy olyan visító kis készülékem. Angliában vettem, ANTI-PIC-nek hívják, gomb-elemmel működik. Hat fontba került, de ha kettőt vesz az ember, akkor csak öt fontba — így kettőt vettem. és gondoltam, ellátom a családot szúnyogriasztóval. A használati utasítás szerint a készülék, amelyet akárhová le lehet tenni, vagy a ruhára rá lehet csíptetni, olyan hangot ad, mint a terhes anyaszúnyogok, s ezért a fiúszúnyogok, melyek csípnek, elkerülik még a környékét is. (De lehet, hogy fordítva!) A készülék teljesen hatástalan, és én már rájöttem, miért: a mi horányi szúnyogjaink nem tudnak angolul, és nem olvasták el a használati utasítást.

Ám érdekes, hogy a Compack használati utasítását sem értik? Esetleg nem tudnak olvasni...

Scott Ágnes
Budapest VI.,
Benczúr utca 19.
1068

MÁRIA NAP — MÉG EGYSZER

Lapjuk 42. számában jelent meg dr. Del Medico Imre írása „Mária nap kettesben" címmel, melyben különböző kérdéseket intéz a filmgyártókhoz és forgalmazókhoz.

A „Mária nap" című film jelentős ráfordítással elkészült. A Művelődési Minisztérium Filmfőigazgatósága kultúrpolitikai szempontból fontosnak minősítette. Természetes, hogy a filmforgalmazási vállalatok — köztük a FŐMO — kötelességüknek érzik, hogy műsorra tűzzék, hozzáférhetővé tegyék a közönség számára, még akkor is, ha úgy tűnik, ezzel „rontják az üzletmenetet". Gazdasági érdekeit minden filmforgalmazó szem előtt tartja, de azok nem feledtethetik kultúrpolitikai kötelességeit. A FŐMO is igyekszik elsőbbséget biztosítani a magyar filmek számára, már csak hazafias kötelességből is, s műsoron tartja azokat mindaddig, míg remény van arra, hogy nézőjük lesz.

A „Mária nap" egyébként nem tartozott az abszolút sikertelen filmek közé: egy hónap alatt közel 10 000 nézője volt a fővárosban. Sajnáljuk, hogy dr. Del Medico Imre éppen egy üres mozi nézőterére tévedt be, s negatív tapasztalatait — a magyar filmek ellen közhangulatot keltve — éppen a nagy olvasótáborral rendelkező szatirikus hetilap hasábjain tette közzé.

Fővárosi
Filmforgalmazási és
Moziüzemi Vállalat
Derzsi Ottóné
filmforgalmazási o. v.
Mátyás Jánosné
filmforgalmazási ig. h.

A szerkesztőség megjegyzése: Nézetünk szerint a „közel 10 000" néző távol sem sok, egy kétmilliós városhoz és egy sok milliós filmhez képest. A magyar filmek elleni vagy melletti közhangulatot pedig, úgy gondoljuk, döntően maguk az alkotások formálják. Olvasónknak egyébként valóban balszerencséje volt, meglehet a tízezer néző épp egy másik moziba tévedt be.

HÁROM APRÓSÁG

1

A Rákóczi úti vajasboltban nemrég újítással lepték meg a vásárlókat. Eddig két pénztár működött, most egy sem. Megszüntették. Mindenki pénztáros, mindenki eladó.

Régen a pénztáros nem nyúlt a süteményhez, az eladó a pénzhez. Újabban az eladó megfogja a kiflit, zsemlét, kenyeret és ugyanazzal a dolgos kezével átveszi az érte járó pénzt. A pénznek nincsen szaga, de kétes tisztasága közismert.

A vásárlók joggal kifogásolják; hol a higiénia mostanában?

2

Az Árpád-híd pesti hídfőjénél lévő aluljáróban korszerű telefonkészülékeket helyeztek. Telefonkönyvet egy szálat se. Panaszládát nem találtam, kénytelen vagyok a Ludas Matyiban szóvá tenni.

3

A Margitsziget úttestjét korszerű lámpasor világítja. Ám a vele párhuzamosan haladó járdán koromsötét van. Szemügyre véve a lámpaoszlopsort, bizony siralmas képet nyújt. A villanyégők hiányoznak, a kábeleket átvágták és az oszlopokból kilógnak.

A Budapesti Elektromosoktól kérdezzük, hogy karbantartásra, felújításra mikor kerül sor?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

gyerekeknek
15.05 Alaa Regia kamarazenei találkozó
15.40 Hírek

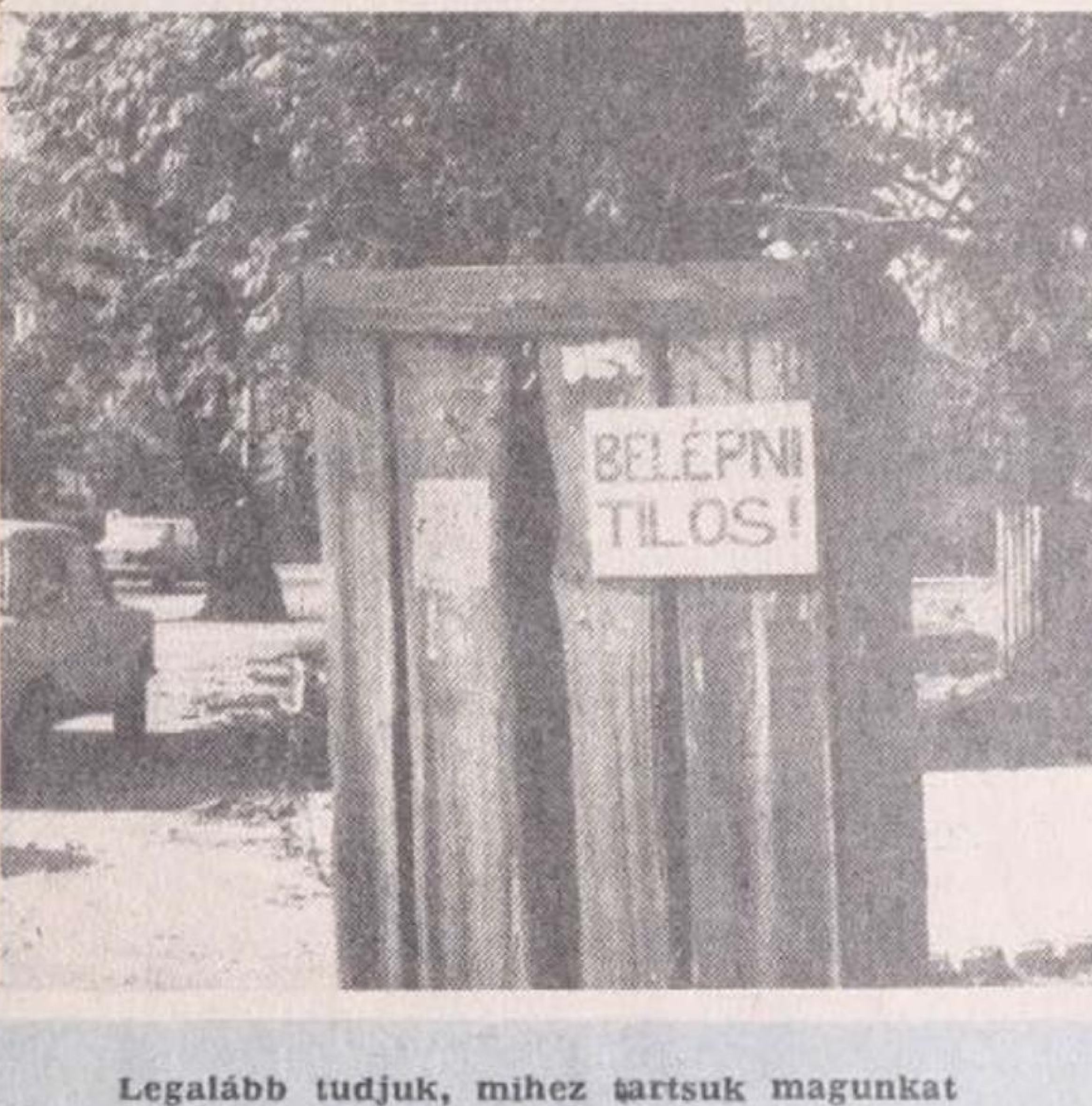
Csak halaknak!
(A Magyar Nemzet műsorajánlatában fedezte fel Hajna Csongor)

Kiskundorozsmai temetőben, főútvonal mentén egyszemélyes komplett fedett sírhely eladó. — „Árkedvezmény

Összkomfort!
(A Délmagyarország c. lap apróhirdetései között találta Kusz Jenőné, szegedi olvasónk)

ból. Pisi érkezett meg a kerítésen át. Miután a csöngőt

Szerencse, hogy a kerítés túlsó oldalán éppen nem állt senki!
(A Somogyi Néplapban találta Horváth Zoltán, kaposvári olvasónk)

Legalább tudjuk, mihez tartsuk magunkat
(A BAH-csomópontnál fotózta Csonkaréti Gergely)

évtizedei következnek: 1526 (mohácsi vész), 1541 Buda török kézre kerül). Szulejmán szultán ide vonul be hálaadó misét tartani. Százhúsz éven keresztül török mecset a Nagyboldogasszony-templom, míg végül 1686-ban,

Vakbuzgó muzulmán létére nem volt akármilyen bravúr!
(A Magyar Színkör prospektusában fedezte fel Nényei Gáborné)

1—2 éve átadott vagy most átadásra kerülő másfél vagy kétszobás lakást vennék egy gyermekkel. Tel

Fiút, vagy lányt parancsol?
(A Déli Hírlapból merítette Mádai Attiláné, miskolci olvasónk)

CIKKÜNK NYOMÁN

A Ludas Matyi 40. számában megjelent „Ahány nyelv — annyi..." című olvasói levélben foglaltakat már korábban mi magunk is észrevettük, és üzleteinket folyamatosan egységes és minden nyelven azonos tartalmú feliratokkal látjuk el. Kérjük a levélírónak — vállalatunk nevében — az észrevételért köszönetet mondani.

Vermesy Sándor
Utasellátó Vállalat
kereskedelmi ig.

LOGIKUS

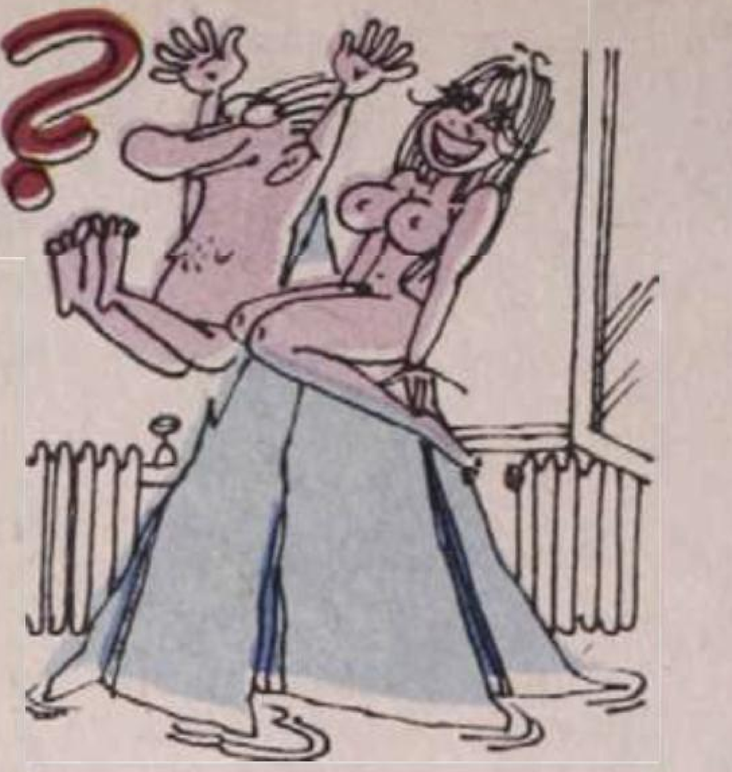
című rejtvényünk megfejtése:

— Nem hiszem. Nálunk ugyanis csak kis csecsemők születnek.

200—200 forintot nyert:
Varga Lászlóné, Iszkaszentgyörgy, Rákóczi u. 17. 8043;
Nagy Sándorné, Hajdúböszörmény, Batthyány L. u. 38. 4220;
Eszlári Gáborné, Bp. Bokréta u. 12 1094.

A nyereményeket postán küldjük el.

Ki mit vesz?

Bár karácsonyig még egy hónap hátra van, sokunk gyötrő gondja, hogy mivel lepjük meg ez alkalommal szeretteinket? A szólás szerint ugyan a könyv a legjobb barát, de régi tapasztalat, hogy ajándéknak nyugati gyártmányú gépkocsi, vagy más apróság is megteszi.

Sok családban az igazi gondot a nagyszülők megajándékozása jelenti. Egy-egy jobb memóriával rendelkező nagymama például a századfordulóig visszamenően emlékszik, mikor mit ajándékoztak neki és jaj annak, aki ismétlésekbe mer bocsátkozni! Teknősbika néni, aki maga is aktív nagymama, például határozottan nem szereti, ha unokája elektromos szénanáthával kedveskedik neki, de legalább ennyire érzékeny természettel bír hites társa, Teknősbika bácsi, aki egy alkalommal a szakszervezeti gyűlésen emelt szót az ajándékba kapott önjáró asztali olajkútfúró ellen.

A főváros sok kerületében kifejezetten új népszokások jöttek divatba. A mókás kedvű pestiek egyik legkedveltebb karácsony előtti szórakozása, hogy kiugratják a nyulat a bokorból. Ez úgy történik, hogy az erre a célra kiválasztott nyulat beteszik egy házilagosan előállított bokorba — ez lehet málnás, vagy csalános is —, majd egy adott jelre kiugrasztják onnan. Ha a kísérlet elsőre nem sikerül, meg lehet ismételni, egészen addig, amíg meg nem unjuk, vagy el nem szárad a bokor.

Szülőknek a legkedvesebb ajándékok egyike a félévi bizonyítvány. Azok a nebulók, akik kettesnél rosszabb átlaggal térnek meg a szülői hon meghitt melegébe, lehet, hogy nem találták el az ősök ízlését, míg négyesnél jobb jegyekkel már indulhatnak a házi íratlanszabály-bajnokságon. (Ez úgy zajlik, hogy kihirdetnek néhány íratlan szabályt és van, aki betartja, van aki nem.)

A túlzottan magas hőfokkal rendelkező, távfűtéses lakásokban élők számára talán nincs kedvesebb meglepetés, mint egy öntapadós jéghegy. Az öntapadós jéghegy többféle kiszerelésben is kapható, a kisebb darabok az előszobában, vagy a biciklitárolóban is elférnek.

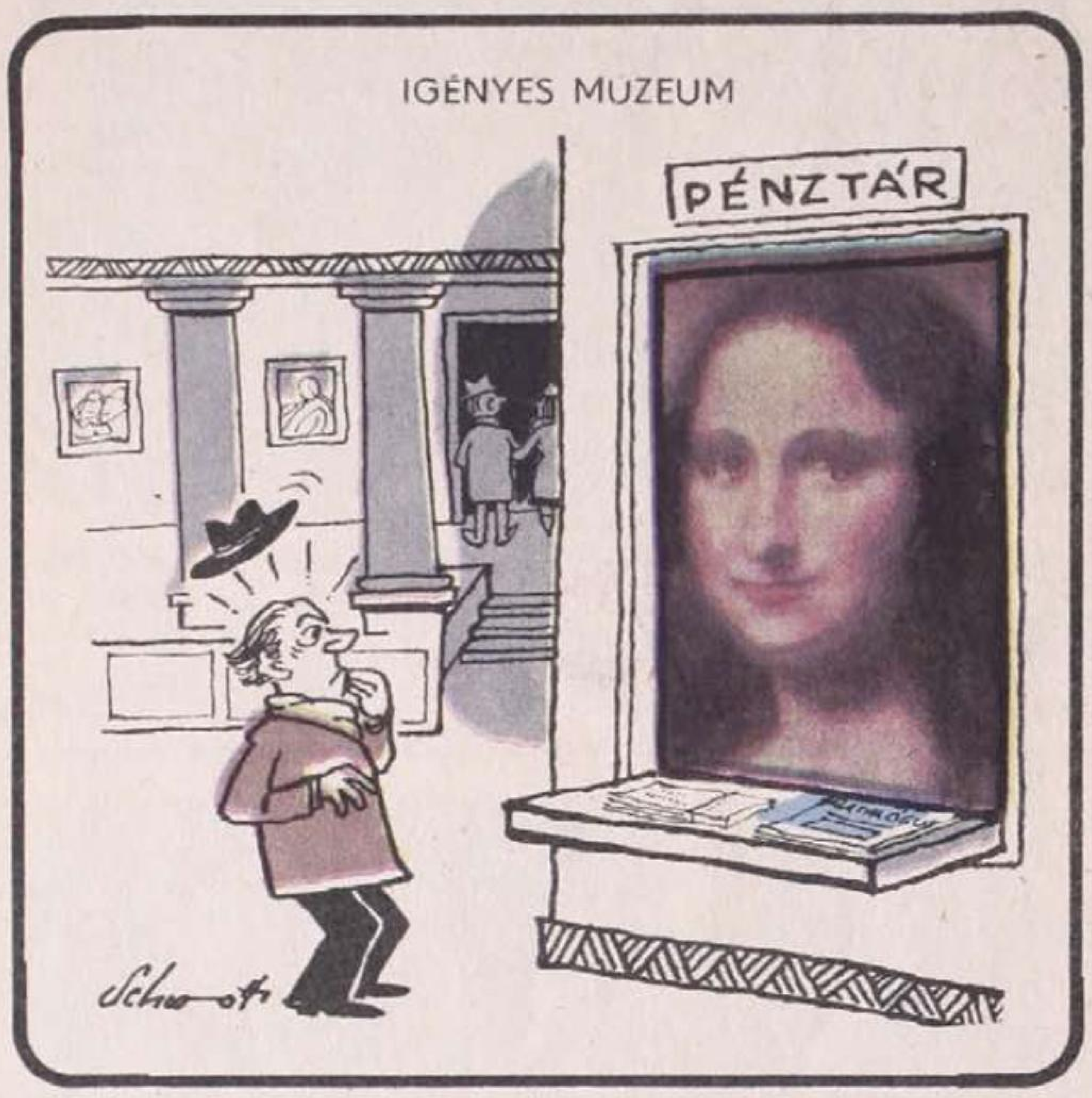
Tinédzser fiatalok a legjobban egy jó lemeznek örülnek. (Ennél jobban talán csak két jó lemeznek örülnének, de mostanában egy jót se lehet kapni, így elégedjünk meg ennyivel.) Ha a gyerek a break-zenét szereti, lepjük meg egy tranzisztoros eperfagylalttal, ha viszont jó az ízlése, akkor távirányításos kullancs-mérgezőt tegyünk a karácsonyfája alá.

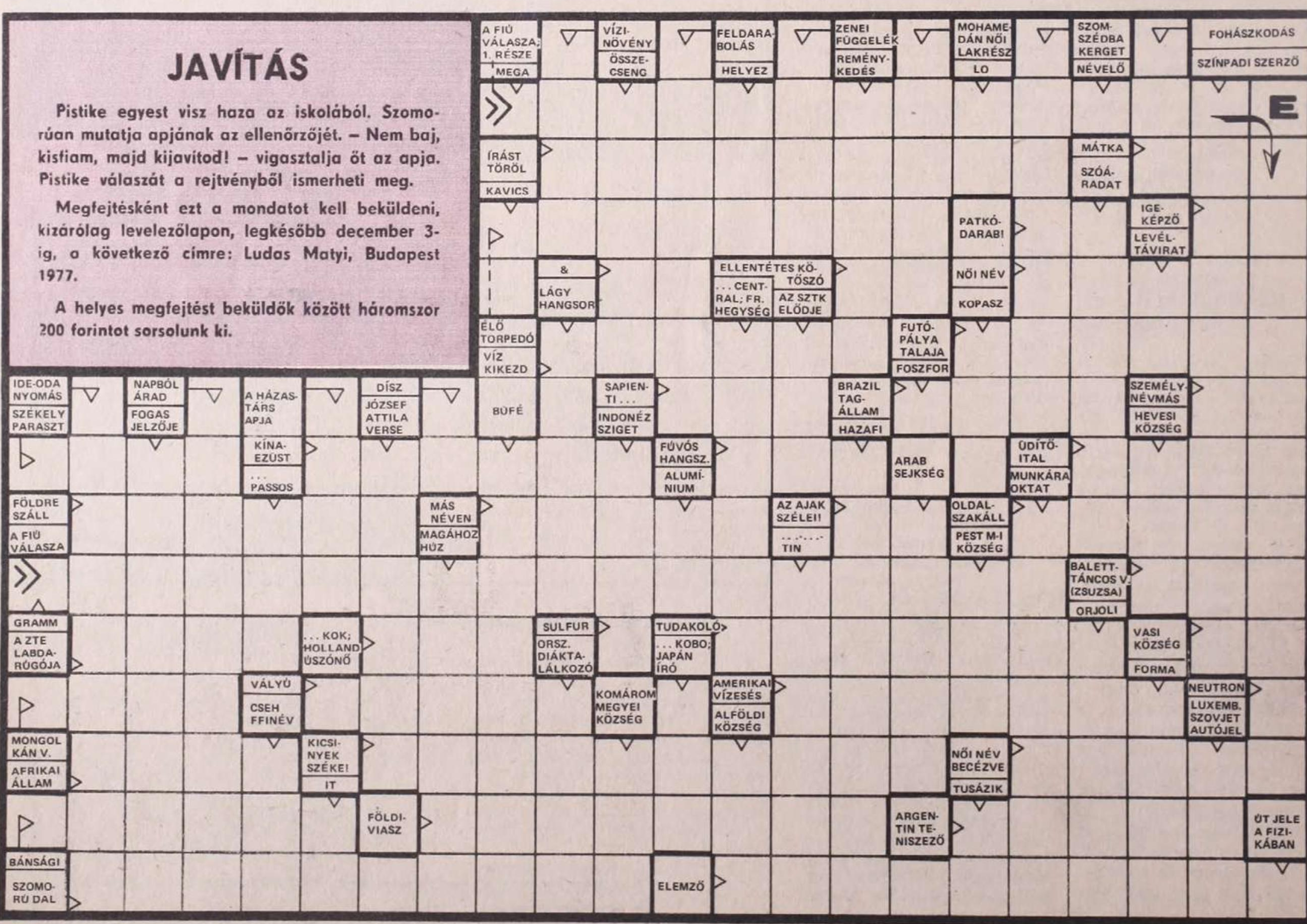
Hála az elmúlt évek keserű tapasztalatainak, idén a maszekok nem árusíthatnak Lego-játékot, mert bebizonyosodott, hogy visszaélnek az állami liberalizmussal és megátalkodottan drágábban adják, mint az állami boltban, ahol viszont olcsó, mert nem lehet kapni. Olyan családokban, ahol maszek vagy viszonteladó van, igazán hasznos ajándék a Lego, hiszen az a szerencsétlen kiskereskedő, más állampolgárokkal ellentétben, csupán ezen a módon juthat hozzá. (Mások nyugodtan vásárolhatnak Legót az állami üzletekben, főleg, ha lehet kapni.)

Ne vásároljunk szeretteinknek közép- vagy ennél nagyobb hatótávolsággal bíró rakétákat, robbanófejeket, nukleáris tölteteket és más, az egészségre károsan ható anyagokat. Ezáltal magunkat is megóvjuk a fölösleges kiadásoktól, mert az a családtagunk, akit például interkontinentális rakétával próbáltunk levenni a lábáról, lehet, hogy jobban örülne egy békegalambnak, vagy egy doboz alig használt háztartási gyurmának.

Állítólag élnek közöttünk néhányan, akik már oly régen várnak telefonra, hogy már el is felejtették, annak idején mire is kellett volna nekik ez a közhasznú szerkezet. Az ilyen ismerősök számára méltó és a körülményekhez képest igen praktikus ajándék az olyan telefon-regiszter, amelybe már az 1988-tól érvényes hétjegyű telefonszámokat is be lehet írni.

Föld S. Péter

JAVÍTÁS

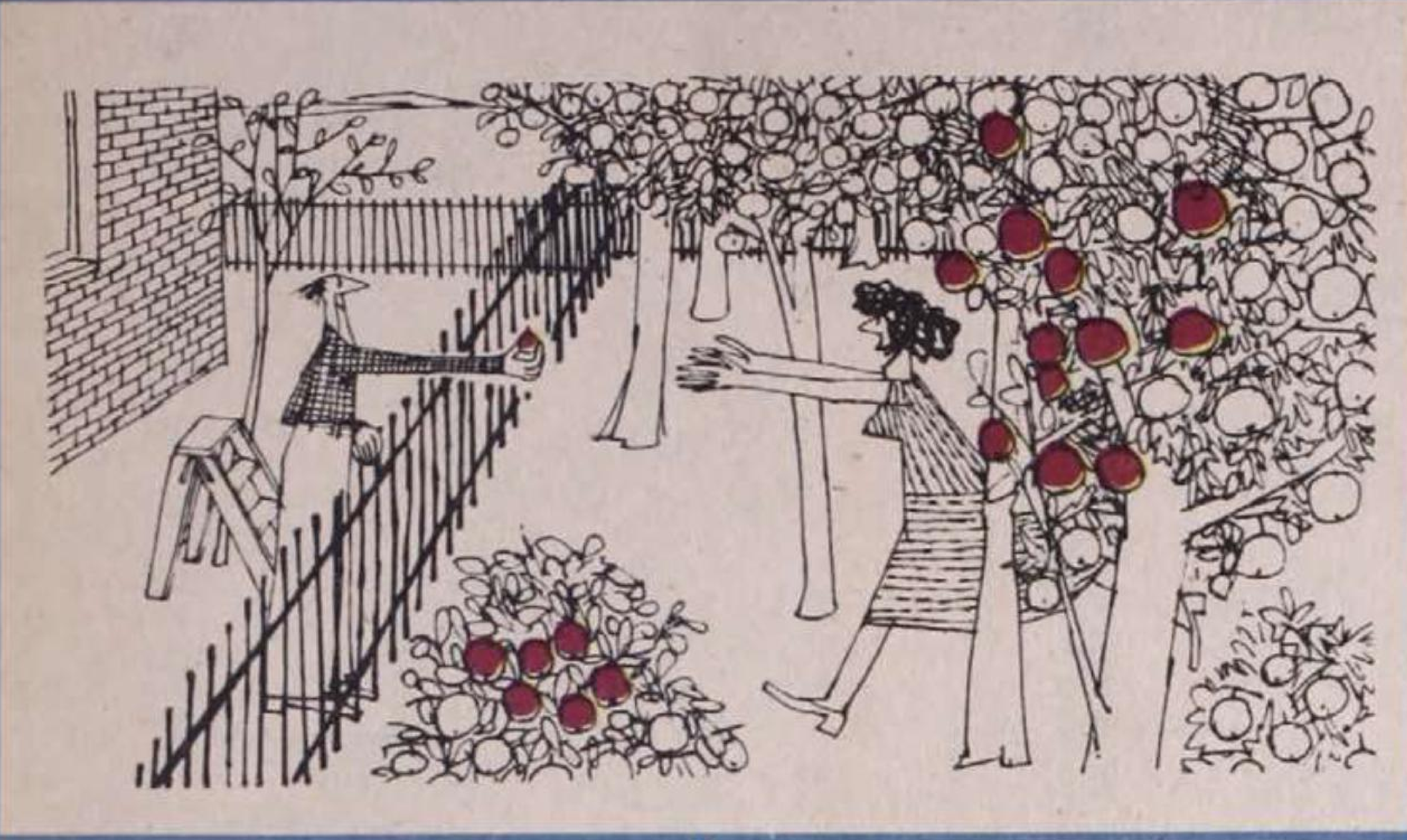
Pistike egyest visz haza az iskolából. Szomorúan mutatja apjának az ellenőrzőjét. – Nem baj, kisfiam, majd kijavítod! – vigasztalja őt az apja. Pistike válaszát a rejtvényből ismerheti meg.

Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb december 3-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

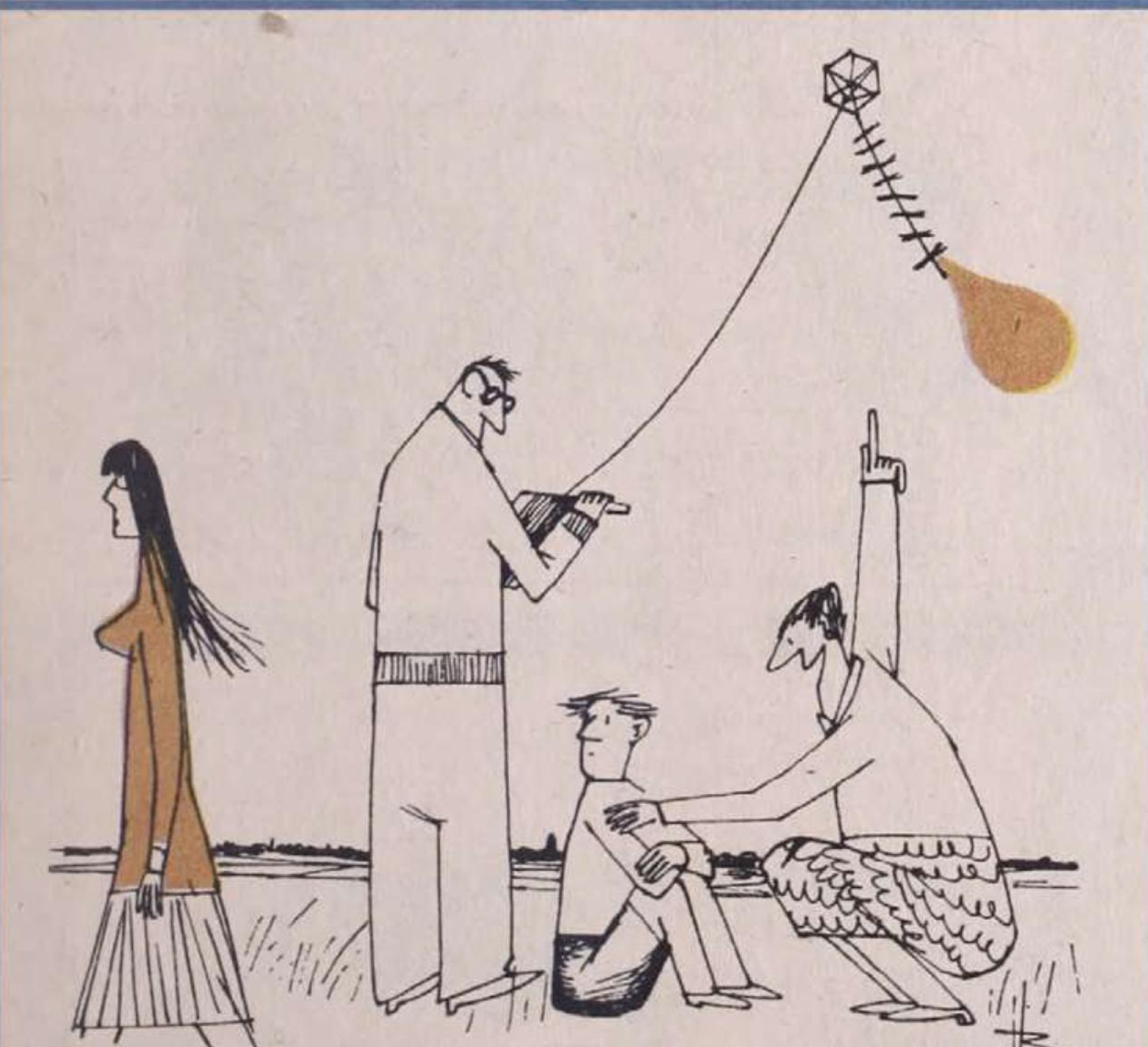
IMPORT HUMOR

ŐSZIKÉK
Henry Büttner (NDK) rajzai

TRIBÜN

Az angol bajnokság mérkőzései egyre durvábbak lesznek. Jeff Powell, a Daily Mail sportrovatvezetője így magyarázza:

— Úgy fest, hogy az elmúlt évek kimagaslóan legjobb csapata, a Liverpool lassan eljut a végelgyengülésig. És a rokonok máris egymás szemét kaparják ki az örökségért.

●

A Bayern döntetlent csinált ádáz és ősi ellenfele, a Hamburg ellen. Soren Larbyt, a müncheniek dán csatárát megkérdezték: örül-e, vagy inkább bosszantja az eredmény. A válasz:

— Sem-sem. Ez olyan dolog, mint amikor az ember a saját nővérét csókolja meg.

A Borussia Dortmund 3:0-ra kikapott a Kaiserslauterntől. Nyúlszívű játékkal. Hans-Günter Bruns, a vesztes csapat kapitánya, meccs után rettenetesen lehordta a társaságot:

— Ez nem a Borussia Dortmund volt — üvöltötte —, hanem a lánynevelde kézimunkaköre!

●

Andrea Leand, az amerikai női tenisz új — és milyen csinos! — csillaga mondta:

— Én abban hasonlítok a társnőimre, hogy egészen más vagyok, mint ők.

Hogy van ez...?

●

A tiszta nyereség szétosztása legutóbb nem nyerte el az argentin River Plate játékosainak tetszését. A csapatkapitány el is ment az elnökhöz:

— Uram, tudnia kell, hogy az én barátaim nagyon elégedetlenek. Nem gondolja, hogy tenni kéne valamit?

— De még mennyire! Keressen más barátokat!

(p. p.)

Két barátnő beszélget:

— Mari mesélte, hogy nagybátyja igazgyöngy nyakláncot ajándékozott neki.

— Nem hiszem. Vagy a nagybácsi nem igaz, vagy a gyöngy hamis.

— Miről mondanál le szívesebben? A feketekávéról vagy a dohányzásról?

— Én a kávé mellett maradnék, mert utána úgyis muszáj rágyújtanom.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-48
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

VÁRNAI GYÖRGY:

GYERMEK-JÁTÉKOK FELNŐTTEKNEK

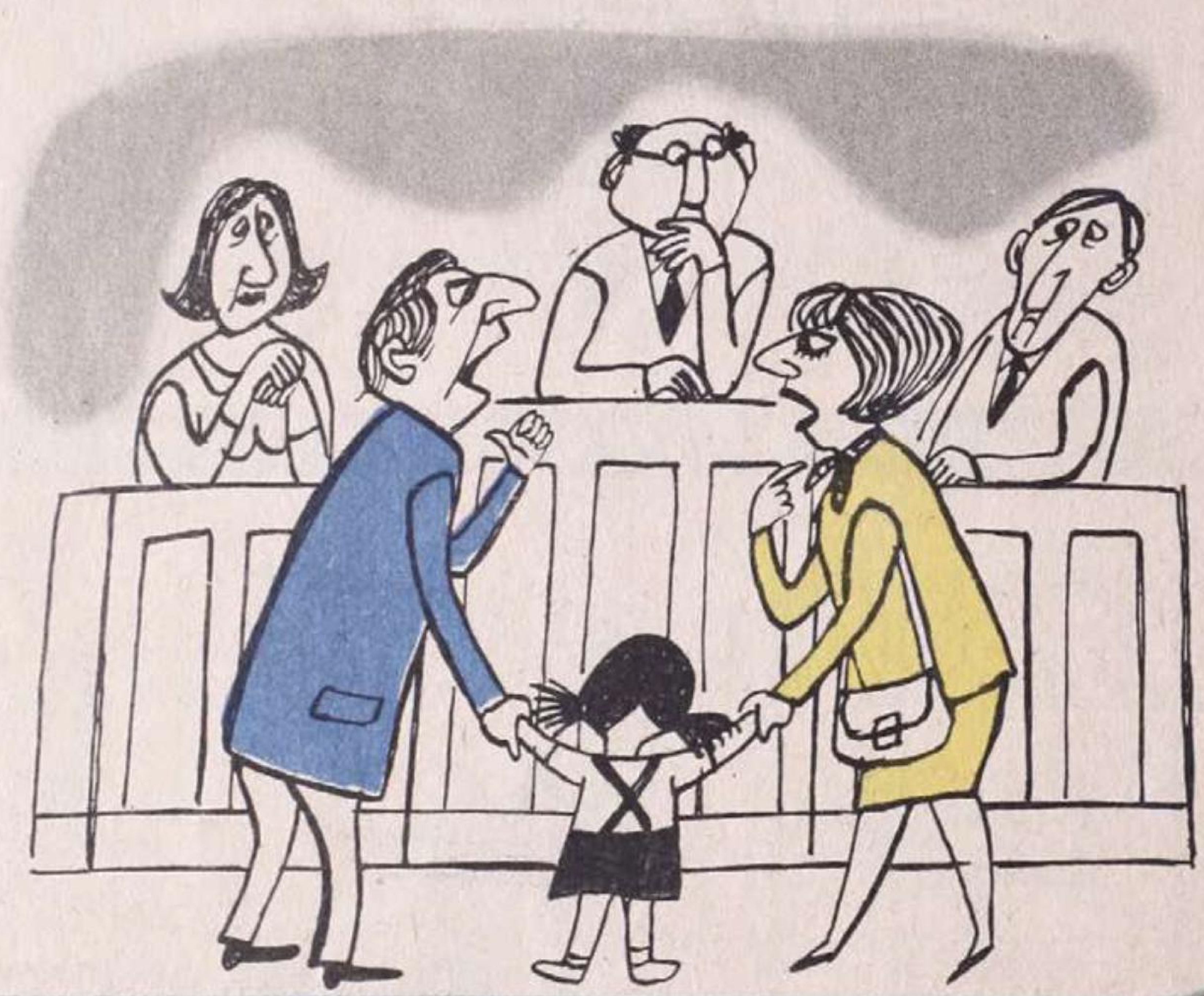
KISZORÍTÓ

HARAGSZOM RÁD

PAPÁS-MAMÁS

NEMZETESDI

RABLÓ-PANDÚR

ZÁLOGOSDI

